

Міністерство освіти та науки України
Чорноморський національний університет імені Петра Могили
Факультет філології
Кафедра романо-германської філології та перекладу з німецької мови

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

Внутрішня еміграція як ресурс пейзажної лірики Сари Кірш

Рівень вищої освіти – другий (магістерський)

Студентки VI курсу 643 групи
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.043 Германські мови та
літератури (переклад включно), перша – німецька

Керівник: к. філол. н., доцент

Павлюк Христина Богданівна

Рецензент: к. філол. н., доцент

Мукатаєва Ярослава Василівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____ Оцінка ECTS _____

Миколаїв – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1	6
ВНУТРІШНЯ ЕМІГРАЦІЯ І ПЕЙЗАЖНА ЛІРИКА : АСПЕКТ ЛІТЕРАТУРНОГО СПРИЙНЯТТЯ	6
1.1 Літературознавча концепція внутрішньої еміграції	6
1.2 Naturgedicht. Лінгвопоетичні особливості пейзажної лірики 20 століття..	14
1.3 Сара Кірш у колі представниць Alltagspoetik (поезія повсякдення)	32
Висновок до розділу 1.....	36
РОЗДІЛ 2	37
ПРИКМЕТНІ РИСИ ВНУТРІШНЬОЇ ЕМІГРАЦІЇ В ПОЕЗІЇ САРИ КІРШ	E
rror! Bookmark not defined.	
2.1 Доробок Сари Кірш в ранньому східно-середньому етапі творчості.....	37
2.2 Вплив внутрішнього переїзду на творчу манеру поетеси.....	49
2.3 Внутрішня еміграція як засіб літературної трансформації у пізніх текстах Сари Кірш.....	57
Висновок до розділу 2.....	71
ВИСНОВКИ	73
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	76
ДОДАТКИ	81

ВСТУП

Актуальність роботи. Поезія завжди відображала складні аспекти людського досвіду та внутрішні конфлікти, і внутрішня еміграція не є винятком. В контексті сучасного світу, де багато людей стикаються з проблемами ідентичності, відчуження та потребою в самовизначенні, тема внутрішньої міграції стає особливо актуальною. Розвідка внутрішньої еміграції в поезії стає важливим завданням для розуміння, як поетичне слово може відобразити ці внутрішні конфлікти та почуття відчуження. Сара Кірш, німецька поетеса, відома своєю високою обдарованістю в образному вираженні та здатністю торкнутися найглибших психологічних та емоційних реалій. Вона створила багато поетичних творів, де тема внутрішньої міграції займає центральне місце. В цьому контексті, розвідка внутрішньої еміграції в поезії Сари Кірш є важливим завданням для розкриття її поетичної спадщини та виразу цієї складної теми в літературі. У цій роботі ми спробуємо аналізувати ліричні твори Сари Кірш, зосереджуючись на її сприйнятті внутрішньої еміграції та ролі пейзажу в її поезії. Ми також дослідимо, як внутрішня еміграція впливає на лірику Сари Кірш, розглядаючи приклади з її творчості. Ця робота має на меті розкрити важливі аспекти поетичного вираження внутрішньої міграції та відзначити внесок Сари Кірш у літературний світ, розглядаючи її як видатну представницю німецької поезії.

Інформаційна база роботи. Проблема аналізу літературного пейзажу виникла ще на початку XX століття і знову стала актуальною в кінці 60-х - на початку 70-х років XX століття. Історія цього питання свідчить про поступове втрачання і знову здобуття інтересу літературознавців до аналізу поетики. Пейзаж у літературному контексті визначається як опис зовнішнього світу, природи та речового середовища. Визнані вчені та дослідники, такі як П. Волинський, Михайлина Коцюбинська, вказують на важливу роль пейзажу у композиції художнього твору. Інші літературознавці розглядають літературний

пейзаж як відображення світовідчуття автора та досліджують його образну та символічну систему для розуміння художнього світу письменника.

У літературознавстві існує різноманітні тлумачення поняття «пейзаж». В. Халізов розглядає пейзаж як відображення природи та предметного середовища. Інші дослідники, такі як П. Волинський, Михайлина Коцюбинська, вважають його складником композиції літературного твору. Інші дослідники, розглядають літературний пейзаж як відображення світовідчуття письменника. Вони аналізують словесну тканину пейзажу, його образну та символічну систему для розуміння художнього світу письменника. Щодо класифікації літературних пейзажів, Ю.І. Ковалів виділяє різні види пейзажів в залежності від їх тематики, включаючи сільський, степовий, лісовий, гірський, мариністичний, урбаністичний, та інші. Кожен з цих видів відображає певний тип природи чи місцевості та може бути важливим для розуміння контексту та характеру твору.

Мета дипломної роботи - аналіз і розкриття сприйняття внутрішньої еміграції в поезії Сари Кірш, вивчення ролі пейзажу у її ліриці та визначення впливу внутрішньої міграції на її творчість.

Завдання роботи:

- проаналізувати ліричні твори Сари Кірш з урахуванням теми внутрішньої міграції.
- дослідити роль пейзажу в поезії Сари Кірш та встановити, як він відображає внутрішній конфлікт поетеси.
- визначити вплив внутрішньої еміграції на поетичний стиль і зміст творчості Сари Кірш.

Предметом роботи є поезія Сари Кірш, зокрема її ліричні твори, що відображають тему внутрішньої міграції та її відношення до пейзажу.

Об'єктом роботи є внутрішня еміграція в поезії Сари Кірш та її вплив на літературний твір.

Методи роботи:

- контекстуальний аналіз поезій та їх інтерпретація.
- компаративний аналіз тем та образів у поезії Сари Кірш.
- історико-культурний аналіз для розуміння контексту її творчості.
- біографічний аналіз.
- метод пильного читання (close reading).

Наукова новизна полягає у потребі розкриття теми внутрішньої еміграції в поезії Сари Кірш на матеріалі її поетичних текстів, з огляду на доволі обмежену кількість вітчизняних досліджень з цього питання крізь призму літературної творчості.

Результати роботи можуть бути корисні для літературознавців, викладачів та студентів, які цікавляться німецькою поезією, а також для всіх, хто вивчає питання ідентичності та внутрішньої міграції через літературну призму. Робота може сприяти кращому розумінню ролі поезії в відображенні складних емоційних та ідентичних конфліктів

РОЗДІЛ 1

«ВНУТРІШНЯ ЕМІГРАЦІЯ І ПЕЙЗАЖНА ЛІРИКА: АСПЕКТ ЛІТЕРАТУРНОГО СПРИЙНЯТТЯ»

1.1 Літературознавча концепція внутрішньої еміграції

Внутрішня міграція, що включає переміщення осіб в межах окремих країн, має велике значення для економічного та соціального розвитку, навіть більше, ніж міжнародна міграція. Ця форма міграції може призвести до змін в розподілі населення за територією, статево-віковою структурою населення різних регіонів і часто пов'язана з індустріалізацією, урбанізацією та депопуляцією сільської місцевості. За обсягами, внутрішня міграція переважає міжнародну, і за даними ООН, близько 12% населення світу є внутрішніми мігрантами, тобто особами, які проживають в межах власної країни, але не в регіоні свого народження, порівняно з трохи більш як 3% міжнародних мігрантів. Мотивація для внутрішньої міграції схожа на ту, яка веде до міжнародної міграції, і включає поліпшення умов життя та праці. Основний напрям внутрішньої міграції полягає в переїзді з менш розвинених або депресивних регіонів у регіони, які динамічно розвиваються, з сільських місцевостей до міст і індустріальних центрів. Внутрішня міграція може призвести до збезлюднення деяких територій та надмірної концентрації населення в інших регіонах. Проте, так само, як і міграція за кордон, вона може призвести до підвищення доходів домогосподарств, зменшення бідності, набуття нових знань і досвіду, тобто накопичення людського капіталу. Важливо відзначити, що вплив внутрішньої міграції на розвиток країни зазвичай є більш значущим, ніж міграції міжнародної. [17, с. 496]

Термін «внутрішня еміграція» в сучасній гуманітаристиці відноситься до ситуації, коли інтелектуали або інші особи знаходяться в умовах авторитарної або тоталітарної системи, і вони не можуть або не хочуть емігрувати за кордон, але водночас не можуть або не хочуть повністю інтегруватися в життя

суспільства в умовах, які регулює політична влада. Ця ситуація змушує людину відокремитися психологічно від домінуючої ідеології та офіційних соціальних структур, але водночас не виходити відкрито проти них, а приховувати свої переконання та позицію. «Внутрішній емігрант» відрізняється від дисидента, оскільки він або вона адаптується до реальних обставин і намагається вижити в них, уникаючи прямої конфронтації з владою. Це не означає, що «внутрішній емігрант» погоджується з системою, але він або вона обирає більш обережний та прихований спосіб вираження незгоди. Також існує ширший підхід до розуміння «еміграції всередину», який включає як свідомий вихід за межі соціуму через неприйняття його цінностей і ідентичності, а також можливий фізичний або психологічний відступ від нього. В цьому контексті термін «внутрішній емігрант» може застосовуватися до будь-кого, хто відчуває потребу зберегти свою свободу, розглядає самого себе у контексті абстрактного гуманізму і уникає спілкування з зовнішнім світом через незгоду з соціальною ідентичністю. Цей феномен може виявлятися в різних формах від ігнорування реальності до повного відсторонення від неї, і включає в себе психологічний розрив зі своєю країною чи спільністю. У цьому контексті «внутрішній емігрант» може бути розглянутий як один із способів вираження особистісного спротиву зовнішньому тиску та форми протесту проти неприйнятних умов життя. Важливим аспектом цього стану є ностальгійний мотив утрати батьківщини, який може перетворитися на символічний «простір без місця.» [32, с. 200]

У ситуації відчуження, де людина опиняється під тотальним контролем інституцій, які обмежують її свободу, навіть найбільш активні дисиденти можуть бути змушені «емігрувати всередину себе». Це означає, що вони будують власний внутрішній світ або інший спосіб існування, щоб зберегти свою ідентичність і врегулювати зовнішній тиск, незважаючи на обмеження та тиск. У таких умовах тілесний досвід грає важливу роль у формуванні світогляду. Люди, які переживають «внутрішню еміграцію», можуть відчувати фізичні та соматичні реакції, які відображають їхні психологічні стани відчуження та

відмежування від навколишньої дійсності. Ці тілесні відчуття можуть виражати симптоми психологічного стану відчуження та відмежування, і вони можуть стати способом виразу цих станів. У поетичному дискурсі, проблема «внутрішньої еміграції» може бути виражена через емоційний досвід письменника-емігранта. Це може включати мотиви пам'яті та забування, самотності та усамітнення, існування та неіснування, а також співіснування свого та чужого (ворожого) світу. Ці мотиви можуть бути виразно відображені через тілесні кореляти, що створюють метафоричну мову художнього світу письменника-емігранта. Таким чином, тіло може стати важливим засобом виразу та розуміння досвіду «внутрішньої еміграції» у літературі та мистецтві. [1, с. 720]

Внутрішня еміграція визнається важливим механізмом, за допомогою якого змінюється просторовий розподіл людей з часом. Починаючи з першої наукової роботи, переміщення людей між різними областями вивчається як складне явище, що передбачає головним чином демографічні та економічні аспекти. У цій статті надається огляд як теоретичної, так і емпіричної літератури з міграції. З теоретичного боку особлива увага буде приділена різним підходам до моделювання міграції, які, в свою чергу, надають різний погляд на явище міграції. Мікроперспектива зосереджується на міграційній одиниці, якою є окрема особа або сім'я, і на процесі прийняття рішення про міграцію. Навпаки, макроперспектива фокусується на міграції з урахуванням просторового контексту та пов'язаних агрегатних змінних. З емпіричного боку розвідка міграції можна класифікувати в залежності від того, чи їхня мета полягає в пошуку визначників міграції чи вивченні наслідків міграції. Однак, хоча існує велика кількість емпіричних робіт визначників міграції, різні опитування з міграції підкреслюють необхідність проведення більше робіт щодо наслідків міграції. Додатковою важливою проблемою, яка буде обговорена в цій статті, є розрізнення між тими індивідуальними характеристиками, які впливають на схильність до міграції, та просторовими характеристиками, які визначають потоки міграції. Перший тип характеристик відноситься до індивідуальних

факторів, таких як вік, стать та освітня підготовка, які визначають однорідні групи мігрантів. Другий тип характеристик відноситься до рівня привабливості місць, куди мігранти йдуть або звідки вони виїжджають. [22, с. 149]

Міграційні процеси є результатом впливу різних чинників і мають значний вплив на світове населення. Ці процеси приймають різні форми, масштаби та напрямки та впливають на всі верстви суспільства. Тема міграції широко досліджена в зарубіжній літературі, де письменники досліджують життя та долю персонажів, які вибирають міграцію як спосіб покращення свого матеріального стану або, навпаки, стикаються з примусовою міграцією через важкі обставини, депортації, виселення або заслання. Чеський письменник Чеслав Мілош висловлює актуальність проблеми міграції в сучасному світі, де мільйони людей залишають свої рідні місця через війни, економічну нестабільність та політичні переслідування. Мігранти, включаючи письменників, художників та інтелектуалів, виходять зі своєї країни з різних причин, і це впливає на їхнє життя та долю. Вони змушені мігрувати, шукаючи безпеки та кращих умов для існування. У цьому контексті еміграція стає загальною частиною людської долі. Еріх Марія Ремарк також досліджував тему міграції у своїх романах, де він розкривав проблеми життя мігрантів, які стикалися з відсутністю матеріальних ресурсів, документів та обмеженнями у легальному працевлаштуванні. Вони постійно перебували під загрозою виселення з країни. Герої Ремарка використовують або навіть змінюють свої імена для виживання, оскільки вони рідко можуть використовувати свої справжні імена. Ім'я стає тимчасовим і обмінюється на інше, яке може забезпечити їм безпеку та шанс на краще майбутнє. Таким чином, ім'я та обставини стають ключовими факторами у житті мігрантів.

Персонажі-мігранти в творах Е. М. Ремарка відзначаються своєю добротою, здатністю до кохання, прощення та підтримки один одного навіть у важкі моменти. Незважаючи на складнощі, з якими вони стикаються в їхньому

новому житті та постійні небезпеки, які загрожують їм, ці герої зберігають оптимізм та радіють життю.

Еміграція також призводить до розмиття національної самоідентифікації, і деякі мігранти розглядають себе громадянами світу, а не конкретної країни. Чеський письменник Чеслав Мілош виник таку саму проблему самоідентифікації під час перебування во Франції на початку 1950-х років. Він поставив перед собою питання, чи він має вважати себе західним європейцем чи просто громадянином світу. У романі «Два фургони» Марина Левицька представляє різноманітність мігрантів, які представляють різні країни, включаючи Україну, Азію, Африку та Центральну Європу. Їх рішення про міграцію мотивовані різними факторами, включаючи бажання самореалізації та розвитку. Навіть якщо мігранти мають різні мотиви для переїзду, вони створюють різноманітне співтовариство, яке розглядає Англію як країну можливостей. Таким чином, еміграція в літературі відображає різні аспекти, включаючи мотивацію та наслідки переїзду, а також розмиття національних ідентичностей та формування нових спільнот. У романі Марини Левицької, мігранти визначають свої унікальні мотиви для переїзду та самореалізації, що відображається в різниці у їхніх цілях та підходах до нового життя. [36, с. 250]

Міграційний процес у літературі може бути детально досліджений та переданий через образи та характери персонажів. Цей процес часто супроводжується зіткненням з непередбаченими ситуаціями та складнощами, які можуть вплинути на психологічний стан мігрантів. У літературі, такі аспекти можуть бути відтворені за допомогою внутрішніх діалогів, роздумів та переживань персонажів. Також, образи мігрантів у літературі можуть розкривати процес адаптації до нового оточення, від початкових труднощів до інтеграції в новий спосіб життя. Міграційний процес у літературі є важливим тематичним аспектом, який може бути детально досліджений та відтворений за допомогою образів та характерів персонажів.

Цей процес часто супроводжується зіткненням з непередбаченими ситуаціями та складнощами, які можуть вплинути на психологічний стан мігрантів. В літературі, такі аспекти можуть бути відтворені через внутрішні діалоги, роздуми та переживання персонажів, що розкривають їхні емоційні стани і внутрішні конфлікти.

Образи мігрантів у літературі можуть докладно показати процес адаптації до нового оточення. Від початкових труднощів та шоку від зміни середовища до поступової інтеграції в новий спосіб життя. Ця динаміка може бути відобразить через зміни в ставленні та переживаннях персонажів, від їхньої першої зустрічі з новим середовищем до того моменту, коли вони стають активними членами цього оточення.

Еміграція також може викликати внутрішні конфлікти, які можуть бути детально опрацьовані у літературі. Персонажі можуть знаходитися у стані загубленості та пошуку, і їхні внутрішні діалоги та роздуми можуть відобразити ці почуття. Це може бути процесом самопошуку та переосмислення власної ідентичності у новому контексті. [37, с. 358]

У літературі еміграція може бути відтворена через внутрішні конфлікти, емоційні стани та процес адаптації, які стають основою для розуміння та відчуття міграційного досвіду персонажів. Такі літературні роздуми та образи допомагають читачам краще зрозуміти та відчувати тему міграції і її вплив на людей.

Еміграція може призвести до втрати коренів та національної ідентичності, і ця тема може бути глибоко досліджена в літературі. Мігранти, прибуваючи до нової країни чи регіону, часто стикаються з вимогою адаптуватися та інтегруватися в нове оточення. Проте, ця адаптація може викликати внутрішній конфлікт, оскільки мігранти борються із втратою своєї колишньої ідентичності. Вони можуть втрачати зв'язок із рідною мовою, традиціями та культурним спадком. В літературі ця боротьба часто відображається через внутрішні діалоги

героїв, їхні роздуми, а також через образи символів, які репрезентують їхню корінну ідентичність.

Мігранти можуть намагатися зберегти свої корені та знайти новий спосіб ідентифікації в новому оточенні. Вони можуть об'єднуватися в спільноти, де зберігаються традиції та мова їхньої рідної країни. Ця тема може бути представлена в літературі через взаємодію героїв у таких спільнотах, досліджуючи їхні спроби зберегти свою ідентичність в чужому середовищі.

Еміграція, як процес переїзду з одного місця до іншого, часто супроводжується стресами та труднощами. У літературі, ці емоції можуть бути відображені через характери та внутрішні стани персонажів. Самотність є однією з основних емоцій, яку відчують багато мігрантів, оскільки вони залишають свою рідну країну, родину та друзів і прибувають в незнайому середовище без власних соціальних зв'язків. Література може відтворити цю самотність та внутрішній конфлікт, які виникають у мігрантів. Мігранти також можуть відчувати страх перед невизначеністю майбутнього, незнайомим оточенням та невпевненістю. Страх перед дискримінацією та нетолерантністю з боку місцевого населення є ще однією темою, яку література може висвітлити, висловлюючи складні соціокультурні взаємовідносини та психологічний стан мігрантів.

Міграційний процес у літературі може бути детально досліджений та переданий через образи та характери персонажів. Цей процес часто супроводжується зіткненням з непередбаченими ситуаціями та складнощами, які можуть вплинути на психологічний стан мігрантів. У літературі, такі аспекти можуть бути відтворені за допомогою внутрішніх діалогів, роздумів та переживань персонажів. Також, образи мігрантів у літературі можуть розкривати процес адаптації до нового оточення, від початкових труднощів до інтеграції в новий спосіб життя. Еміграція може призвести до втрати коренів та національної ідентичності, і ця тема може бути глибоко досліджена в літературі. Мігранти, прибуваючи до нової країни чи регіону, часто стикаються з вимогою

адаптуватися та інтегруватися в нове оточення. Проте, ця адаптація може викликати внутрішній конфлікт, оскільки мігранти борються із втратою своєї колишньої ідентичності. Вони можуть втрачати зв'язок із рідною мовою, традиціями та культурним спадком. В літературі ця боротьба часто відображається через внутрішні діалоги героїв, їхні роздуми, а також через образи символів, які репрезентують їхню корінну ідентичність. Мігранти можуть намагатися зберегти свої корені та знайти новий спосіб ідентифікації в новому оточенні. Вони можуть об'єднуватися в спільноти, де зберігаються традиції та мова їхньої рідної країни. Ця тема може бути представлена в літературі через взаємодію героїв у таких спільнотах, досліджуючи їхні спроби зберегти свою ідентичність в чужому середовищі. Еміграція, як процес переїзду з одного місця до іншого, часто супроводжується стресами та труднощами. У літературі, ці емоції можуть бути відображені через характери та внутрішні стани персонажів. Самотність є однією з основних емоцій, яку відчують багато мігрантів, оскільки вони залишають свою рідну країну, родину та друзів і прибувають в незнайому середовище без власних соціальних зв'язків. Література може відтворити цю самотність та внутрішній конфлікт, які виникають у мігрантів. Мігранти також можуть відчувати страх перед невизначеністю майбутнього, незнайомим оточенням та невпевненістю.

Страх перед дискримінацією та нетолерантністю з боку місцевого населення є ще однією темою, яку література може висвітлити, висловлюючи складні соціокультурні взаємовідносини та психологічний стан мігрантів.

Отже, література є важливим засобом для розвідки та висвітлення процесів міграції та адаптації мігрантів до нових життєвих умов. Вона дозволяє створювати глибокі образи персонажів та передавати їхні переживання, внутрішні конфлікти та емоції, пов'язані з міграцією.

1.2 Naturgedicht. Лінгвопоетичні особливості пейзажної лірики 20 століття

У літературних текстах середини XVIII – початку XX століть роль описових елементів, включаючи опис інтер'єру, стала значущішою. У цей період відбувалися зміни у сприйнятті світу, змінювалася картини світу, і описи стали не просто прикрасою, а самостійними елементами з більшим смисловим навантаженням. Це робить продукти цього періоду особливо цікавими для розвідки описового мистецтва. Художні тексти цього періоду, акцентують увагу на описах інтер'єрів, які тісно пов'язані з характерами та особливостями героїв. Описи будинків виконують функцію розкриття смаків і соціального статусу. Будинки можуть вражати величчю та розкішшю, а автори використовують метафоричні вирази та епітети, щоб підкреслити цю розкіш. Водночас, опис кімнат розкриває внутрішню порожнечу та пригнічений емоційний стан героя. Такі описи відображають конфлікт між зовнішнім враженням та внутрішньою реальністю героїв, роблять текст більш глибоким та інформативним для читача.

Пейзаж у мистецтві та літературі представляє собою образ природи, який може бути зображений в образотворчому мистецтві або словесно описаним в літературному творі.

В узагальненому розумінні, це суб'єктивна інтерпретація природного або міського середовища, створена митцем з використанням художніх засобів. Пейзаж може бути як реалістичним, передаючи натуральну красу та об'єкти природи такими, які вони є в реальності, так і стилізованим або ідеалізованим, відтворюючи природу з власною інтерпретацією художника або письменника. В образному мистецтві пейзаж може бути як окремим твором, так і частиною більшого твору, такого як картина, рисунок, або вірш. Кожен стиль пейзажу має свою філософію, естетику та поетику, яка відображає відношення людини до природи та міста, а також взаємозв'язок між середовищем та людиною. Пейзажний опис важливий для розуміння художніх творів, оскільки він може

виконувати різні функції та мати емоційно-естетичний потенціал. Він допомагає передати ідеї та настрої твору, створюючи враження простору і оточення.

Філософія пейзажної лірики полягає у спробі розкрити взаємозв'язок між природою і людиною, а також виразити глибокі емоційні та духовні переживання, які виникають в реакції на природні образи.

1. Взаємозв'язок природи та людини - Пейзажна лірика досліджує взаємозв'язок між природою та людиною, виражаючи сприйняття природи через призму людських почуттів, емоцій та досвіду. Вона розглядає природу як важливий елемент нашого існування, який впливає на наше фізичне та духовне благополуччя.

2. Естетична цінність природи - Пейзажна лірика відзначає красу та гармонію природи і прагне виразити цю красу в художньому виразі. Вона допомагає людині відкривати красу в деталях природи, а також в її загальному образі.

3. Символічне сприйняття природи - У пейзажній ліриці природа може виступати як символ різних аспектів людського життя і душі. Наприклад, весна може символізувати відродження та надію, а осінь – зрілість та переходи.

4. Внутрішні переживання - Філософія пейзажної лірики полягає у розкритті внутрішніх почуттів і емоцій поета, які виникають при спілкуванні з природою. Вона допомагає розуміти, як природа впливає на емоційний та духовний стан людини.

5. Відображення доброти та загальної гармонії - Пейзажна лірика може розкривати ідею доброти, гармонії та співвідношення всього живого в природі. Вона надає можливість розглядати світ як місце загальної гармонії і взаємодії.

У пейзажній ліриці природа часто слугує джерелом натхнення для поета та виразом його світогляду. Вона допомагає розкрити внутрішній світ поета і надати його переживанням та думкам художній вираз. [15]

Пейзажна лірика розкриває безліч аспектів, пов'язаних з відношенням людини до природи і власних внутрішніх переживань. Пейзажна лірика зображує природу в різних проявах – красу ландшафтів, зміни пори року, погодні умови, тваринний світ та рослинність. Поети виражають свої внутрішні почуття та реакції на природу, використовуючи її як віддзеркалення своїх емоцій. Від радості та захоплення до меланхолії та суму, пейзажна лірика дозволяє поетам виразити широкий спектр емоцій. Природа часто викликає спогади та асоціації, які пов'язані з минулими подіями, людьми або особистими досвідами. Пейзажна лірика може бути важливим засобом відтворення спогадів. Пейзажна лірика може стимулювати роздуми та філософські роздуми про місце людини в природі, природні явища, загальні життєві цінності та сенс життя. Поети можуть уособлювати природу, надаючи їй людські риси та властивості, щоб підкреслити її значущість та взаємозв'язок з людьми. Певні природні елементи можуть мати символічне значення та стати метафорами для виразу ідей або тем, таких як життя, смерть, закоханість, вічність тощо. Пейзажна лірика відображає різні відношення до природи – від поклоніння і захоплення до почуття втрати та обурення. Поети можуть надавати природі інтимний характер, сприймаючи її як співрозмовника або співпереживача. Пейзажна лірика створює образи природи, які символізують спокій, гармонію та внутрішній спокій.

Пейзажна лірика дозволяє читачам та слухачам відкривати природу через очі поета і співпереживати його внутрішні почуття та реакції на неї. Вона розкриває різні аспекти відношення людини до природи, розширює наше розуміння навколишнього світу та поглиблює емоційний зв'язок із природою. [35, с. 124-130.]

Лінгвопоетичні особливості пейзажної лірики включають в себе специфічну мовну структуру та виразні засоби, які допомагають передати образи природи та внутрішні почуття поета. Пейзажна лірика використовує багатий арсенал образів та метафор для створення живописних образів природи. Поети можуть порівнювати природні об'єкти з іншими предметами або явищами,

надаючи їм нове значення та емоційну вагу. У пейзажній ліриці важливий вибір слів та фраз, що точно виражають відчуття та емоції поета. Вірші можуть бути наповнені дескриптивними словами та прикметниками, які допомагають передати текстурність та колірність образів природи. Ритм та рима в пейзажній ліриці можуть відтворювати природні ритми та звуки. Наприклад, ритм віршів може нагадувати шелест листя або приплив-відплив моря. Рима може підсилити гармонію та музичність вірша. Антитези та контрасти грають важливу роль у пейзажній ліриці. Вони допомагають підкреслити відмінності між різними природними явищами, створюючи динаміку та глибину віршів. Повторення слів, фраз або звуків можуть створювати ритуальний або залятий характер пейзажних образів. Вони можуть підкреслити важливість певних деталей природи та їхню вплив на поета. Певні поети можуть використовувати діалекти або мовні особливості, щоб надати віршам більшої автентичності та місцевого колориту. Це допомагає підкреслити зв'язок між природою та культурою конкретного регіону. Деякі поети використовують нестандартні структури віршів, такі як вільний вірш або гаїку, для створення унікального художнього виразу та підсилення відчуттів природи. [25]

У пейзажній ліриці лінгвопоетичні особливості відіграють важливу роль у створенні образів природи та виразних поетичних вражень. Вони допомагають поетам передати свої внутрішні переживання та сприйняття природи у художньому виразі.

В даному параграфі пейзаж можна розглядати як функціонально-смісловий тип мови в лінгвістиці та як категорію художнього тексту. Роль пейзажу в творчості окремих авторів досліджена багатьма вченими. Однак закономірності його використання в художньому тексті – тема багатогранна і нечерпна. Кожен автор використовує пейзаж у своєму творі у відповідному обсязі, щоб показати та втілити свої філософські та естетичні ідеї. У науковій літературі існують різні визначення поняття «пейзаж». У «Словнику лінгвістичних термінів» подається наступне визначення цього терміна: пейзаж –

вид опису, спрямований на зображення природи, картини навколишнього світу. У тезаурусі з літературознавства пейзаж визначається так: пейзаж (від фр. *pausage*, від *paus* – країна, місцевість) – зображення картин природи. Функції пейзажу в художньому творі визначаються його методом, жанрово-родовою належністю та стилем. У «Словнику літературознавчих термінів» подається наступне значення терміна «пейзаж»: пейзаж – (від фр. *pausage*, від *paus*. – країна, місцевість) опис природи як частини реального середовища, в якому розгортається дія, – опис картини природи.

У «Літературному енциклопедичному словнику» пейзаж визначається як один із змістовних і композиційних компонентів художнього твору: опис природи, більш широко – будь-яке відкрите просторове оточення зовнішнього світу. У всіх словниках терміну «пейзаж» надається визначення як вид опису природи. В деяких визначеннях пейзаж розглядається не лише як опис природи, але й як частина реального оточення. У літературі це поняття трактується інакше, ніж у музиці та живопису. У живопису пейзаж - це жанр, в якому змінена або неторкана людиною природа є основним об'єктом зображення. У музиці - це відтворення звуків природних явищ за допомогою музичних інструментів. Пейзаж в літературі відіграє важливу роль, оскільки він є не лише фоном, але й має семантичне навантаження. У художньому творі автор може використовувати пейзажний опис як місце дії, засіб створення певної атмосфери або розкриття характеру персонажа. Через пейзаж автор демонструє свій погляд на світ. Опис природи - важливий елемент художнього твору, який допомагає читачеві погрузитися в атмосферу будь-якого прозового або поетичного твору. Проте пейзаж пройшов довгий шлях розвитку в літературі. В літературному творі пейзаж пов'язаний з описом дійсності, що оточує людину: міського чи сільського ландшафту, лісового чи гірського середовища тощо. У літературі до XVIII століття пейзаж майже не існував. Перші образні пейзажні описи зустрічаються в фольклорі. Порівняння явищ природи з явищами людського світу були

поширеними: герой порівнювався з орлом, армія - з хмарою, блискучість зброї - з блискавкою.

У стародавніх і середньовічних творах приділялося невелике уваги пейзажним описам. Пейзаж використовувався лише для визначення місця подій. Виникла необхідність використовувати художні форми і засоби для вираження почуттів і переживань людини завдяки ідеям гуманізму, що народилися в епоху Відродження. Пейзаж як засіб словесно-художнього виразу з'явився в XVIII столітті. Природа зображувалася виключно елегічно, щоб показати суми героїв за минулим. Такі пейзажні описи можна знайти у поемі Ж. Делиля «Сади», а також у «Елегії, написаної на сільському цвинтарі» Т. Грея. Елегічні образи природи також зустрічаються в «Сповіді» Ж.Ж. Руссо. Отже, пейзаж є засобом зображення в літературі та живопису. Письменники використовували цей несистемний елемент у своїх творах з різних метою, освоюючи природу на особистому рівні. Вони використовували пейзажні описи у своїх творах, щоб показати особисті переживання героїв.

Зупинившись на проблемі вивчення художніх описів в літературознавчих та лінгвістичних роботах, слід відзначити тривалий і стійкий інтерес вітчизняних та зарубіжних вчених до інтер'єру, портрету та пейзажу. Зокрема, науковий інтерес до інтер'єру в літературознавстві є досить високим. Незважаючи на те, що було проведено багато розвідок цієї проблеми як в Україні (В. О. Гуленко, К. Дронь, Л. В. Кицак, І. С. Приходько та ін.), так і за кордоном, багато аспектів цієї проблеми залишаються невирішеними. Наприклад, існує розбіжність у визначенні терміну «літературний інтер'єр» та його класифікації. Д. В. Бірюкова вважає, що в образотворчому мистецтві інтер'єр є самостійним жанром, у той час як в літературознавстві він розглядається як частина «словесного живопису». Українська літературна енциклопедія визначає інтер'єр як вид опису внутрішніх приміщень, пов'язаний з умовами життя та соціальним статусом персонажів. Часто літературознавці розглядають інтер'єр як матеріально-культурний

феномен, який відображає матеріальну культуру і специфіку часу, в якому відбувається подія в художньому творі.

По суті, різні дослідники мають різні погляди на роль і значення літературного інтер'єру в художніх творах. У той же час А. Ткаченко вважає, що інтер'єр може бути як позасюжетним, так і важливим елементом сюжету. Він наголошує на тому, що інтер'єр може впливати на психологічний стан персонажів і відображати їх внутрішній світ. Зазвичай роль інтер'єру в художніх творах змінювалася з розвитком художньої літератури та культурних течій. В сучасних текстах, зокрема в постмодерністських, опис інтер'єру може мати підвищене смислове навантаження і бути більш самостійним, оскільки глобалізація і зміна світогляду впливають на спосіб, яким автори розглядають інтер'єр та його роль у творах.

Лінгвопоетичний аналіз вивчає, як певні лінгвістичні елементи сприяють створенню естетичного ефекту в тексті. Вивчення різних лінгвістичних рівнів тексту, таких як фонетичний, лексичний і граматичний, дозволяє розуміти, яким чином певні мовні засоби використовуються автором для створення художнього враження.

Наприклад, деякі дослідники досліджують інтонаційні характеристики описів інтер'єрів і вказують на їхню сповільнену природу у порівнянні з іншими типами описів. Це може відображати лінгвопоетичні особливості описів інтер'єру і впливати на спосіб сприйняття цих описів читачами.

Лексичні засоби, такі як модальна лексика, характерологічна та колоративна лексика, можуть відтворювати суб'єктивну модальність в описах інтер'єрів і портретів. Це допомагає визначити характер та оцінку персонажів і створює єдність між описами інтер'єрів і портретами, підсилюючи характерологічні та історичні аспекти образів у тексті.

Дослідники також звертають увагу на взаємодію портретних та інтер'єрних фрагментів в тексті. Ця взаємодія може підкреслювати певні риси персонажів та

доповнювати їх, створюючи характерологічний образ героя. Інтер'єр може виступати як фон для портрету, підсилюючи його характерологічний образ та виступаючи як фоновий контекст для розкриття персонажа.

Проблематика пейзажних описів в літературі та лінгвістиці дійсно виявила своє важливе місце. Важливим етапом в розвитку цієї теми стала друга половина XVIII століття та друга половина XIX століття, коли з'явилися значущі теоретичні праці вчених, присвячені пейзажу як засобу психологізації внутрішнього стану літературних персонажів.

Поняття «пейзаж» розглядається літературознавцями в різних контекстах, і відзначається, що пейзаж виступає як виразний засіб психологізації внутрішнього світу персонажів. Пейзаж може набувати психологічного значення і створювати фон для розкриття внутрішнього стану персонажів.

Одна з функцій пейзажу у літературно-художньому творі полягає в створенні тла для сюжетних подій. Пейзаж може також виконувати характерологічну функцію, яка допомагає поглиблено розкрити образ персонажа та виразити його характер та стан. Такий опис пейзажу може підсилити або збігатися з персонажними характеристиками, а також створювати гармонію або антагонізм між природою та персонажами.

Лінгвістичні аспекти описів пейзажу також привертають увагу дослідників, які аналізують лексикосемантичні та структурні особливості пейзажних описів у літературних творах різних епох. Це допомагає краще розуміти еволюцію функціонального навантаження пейзажного опису та його роль у творчій системі авторів.

Для глибшого розуміння ролі пейзажного опису в літературі, Г. П. Пасічник вивчав лексикосемантичні та структурні особливості дискурсу, пов'язаного з описом природи в творах англійських письменників з XVIII до початку XX століття. Він визначив, що аналіз однотипних мовленнєвих явищ у

різних творах одного письменника допомагає краще зрозуміти їхню сутність та роль у творчій системі автора. [14]

Аналіз лексики та структури описів природи показав, що в романах XVIII століття, зазвичай, ця лексика була предметно-номінативною, тоді як в XIX - початку XX століття спостерігалось посилення функціонального навантаження пейзажів завдяки використанню різних мовностилістичних фігур, таких як метафори, метонімії, епітети тощо. Пейзажний опис важливий не лише для передачі зовнішнього світу природи, але і для вираження внутрішнього стану та емоцій персонажів у літературному творі.

Дослідниця Дафна дю Морьє, яку аналізувала О. Лупул, звернулася до опису внутрішнього пейзажу, колориту описів пейзажів та засобів, що допомагають розкрити емоційний стан та почуття персонажів. Це підкреслило важливість пейзажу як засобу, що допомагає зрозуміти характери та почуття персонажів.

Поняття «портретний опис» також детально вивчається в літературних та мовних роботах. Він може включати в себе зовнішні характеристики персонажів, їхні риси та частини. Портретний опис слугує для створення образу героя та передачі індивідуального розуміння і оцінки автором.

В літературознавчих та мовознавчих працях вивчається поняття портретного опису, яке визнається важливим для розуміння художнього тексту. Л. І. Кричевська і Г. В. Старікова надають елементарні визначення портретного опису, але ці визначення не враховують різноманіття та роль портретів в літературному творі. Портретний опис включає не лише зовнішні риси персонажів, а також їхні риси, манеру поведінки, жести та рухи. Портрет має відображати індивідуальне розуміння та оцінку автором персонажа.

У контексті літературного твору портретний опис може мати різні функції та стилістичні особливості. Він може створювати індивідуальні або групові образи персонажів та використовувати різні мовно-стилістичні прийоми, такі як

епітети, метафори, порівняння і гіперболи. Лінгвістична стилістика досліджує лексичні та стилістичні прийоми, які використовуються для створення художнього опису у літературному тексті.

Особливу увагу приділяється емотивному портрету героїв, який виражається через використання емотивно забарвлених слів, фраз і речень. Емотивність тексту може відображати емоції автора та викликати відповідні емоційні реакції у читача. Дослідники повинні враховувати текстову семантику та природу людських емоцій при аналізі емотивності в художньому дискурсі.

У літературознавчих і мовознавчих роботах розглядається поняття портретного опису, яке визнається важливим для розуміння художнього тексту. Портретний опис включає мовленнєве уособлення образу героя в художньому дискурсі, де виражається індивідуально-авторське розуміння та оцінка героя. Елементи портрету включають опис зовнішності, одягу, манери поведінки, а також жести, походку і рухи персонажа. Портретні описи можуть бути індивідуальними або груповими.

У літературних текстах XIX – XX століть, таких як роман М. Шеллі «Франкенштейн» і оповідання В. С. Моема, семантика лексичних одиниць, що вказують на зовнішність персонажів, їх характер, міміку та жести, детально аналізується. Емотивний портрет героїв включає мовні засоби, які викликають емоційну реакцію в читача, такі як епітети, метафори, порівняння та гіперболи.

Студії в галузі лінгвістичної стилістики досліджують лексичні та стилістичні прийоми, використовувані для створення художнього опису у дискурсі. Емотивний портрет героїв акцентує увагу на вираженні емоцій та інтенцій автора. Показники емотивності включають слова, фрази і речення, що відображають емоційні стани персонажів та впливають на читача. Дослідники також досліджують мовні засоби, що використовуються для створення портретів персонажів у літературних творах.

Це включає стилістичні засоби, деталізацію та метафоричну концептуалізацію. Стилiстичні засоби можуть самостійно створювати зорове враження про персонажа, а механiзм деталізації описує рiзні деталі зовнішності персонажа. Механiзм метафоричної концептуалізації слугує як когнітивна основа для стилістичних засобів та деталізації. Дослідники також вказують на важливість використання прикметників, прислівників, епітетів, порівнянь і метафор для створення емотивних портретів персонажів. У рiзних художніх текстах можуть використовуватися рiзні мовні засоби для створення портретних описів.

У художньому дискурсі велике значення приділяється пейзажним описам, і Д. Дефо, який є одним із засновників англійського реалістичного роману, вплинув на стилістичне оформлення таких описів. Його стремлення до достовірності відобразити природу призвело до конкретності і обмеженості образних засобів. У своїх описах Д. Дефо використовує прийоми, такі як алітерація (повтор приголосних звуків, наприклад, «terminated to») і асонанс (повтор голосних звуків, наприклад, «miles high; impassible by reason»), які допомагають акцентувати певні особливості місцевості.

У романі «Робінзон Крузо», Д. Дефо описує шторм, який стає динамічним процесом, використовуючи акціональні дієслова, щоб передати стихію (наприклад, «increased», «went very high», «would have swallowed», «fell down»).

Ці дієслова мають експресивну функцію в описі пейзажу. Водночас, автор вказує, що негода впливає на емоції персонажа, створюючи паралель між атмосферою зовнішнього середовища і внутрішнім станом Робінзона. Такий опис пейзажу має яскраву функціональну спрямованість і слугує авторській прагматиці. У межах когнітивно-дискурсивної парадигми можна визначити функціональні параметри, які активізуються під час створення пейзажних описів. Причини та мотиви вибору образних засобів автором, а також їх функціонування допомагають краще розуміти художні особливості твору.

Опис пейзажу та психологічний аспект є важливими елементами як поетики роману, так і художнього дискурсу загалом. Вони спільно допомагають розкрити внутрішній світ персонажів і їх ставлення до зовнішнього середовища, таких як краєвид та погода. Це також стимулює образні асоціації читача та активізує його сприйняття пейзажних описів.

Наприклад, у романі «Робінзон Крузо» Д. Дефо, описуючи землетрус та його вплив на печеру Робінзона, автор відтворює атмосферу страху та загрози через реалістичний опис землетрусу та пошкодження печери. Такі описи вказують на паралель між стихією зовнішнього світу та внутрішнім станом головного героя. Пейзажні описи у романі «Робінзон Крузо» передаються в стилістично обмеженій формі, і це віддзеркалює автентичність та об'єктивність цього реалістичного роману. Деякі лексичні одиниці, такі як «cave», «hill», «rock», «wood», використовуються символічно для передачі основних рис місцевості. У творах Дафни дю Морьє, зокрема в романі «Rebecca», пейзажні описи грають важливу роль у передачі стану душі героїв. Вони використовують різні кольори та образи, щоб виразити настрій та емоційний стан персонажів. Наприклад, теплі кольори можуть передавати позитивні емоції та настрої, тоді як холодні кольори можуть вказувати на тривогу чи стурбованість. У романі «Грозовий перевал» Е. Бронте природа відіграє суттєву роль і надає твору містичний та експресивний характер. Це свідчить про романтичні та суб'єктивні особливості сприйняття природи, де кожен автор має свій підхід до її відображення. Таким чином, пейзажні описи та їх психологічний контекст є важливими складовими для розуміння та аналізу художнього тексту.

Письменниця вміло використовує різні кольори у пейзажних описах, щоб передати емоційне забарвлення сцен та стану персонажів. Теплі кольори, такі як червоний, жовтий та оранжевий, можуть використовуватися для передачі піднесеного настрою, радості та душевної рівноваги героїв. З іншого боку, холодні кольори, наприклад, блакитний або фіолетовий, можуть вказувати на тривожний стан душі чи надії. У романі «Грозовий перевал» Е. Бронте, пейзаж

стає важливим символом і домінантною темою, яка відображає стосунки між героями та події роману. Назва роману «Грозовий перевал» акумулює ключові концепції тексту, а саме природи, емоцій та бурь. Також, пейзажні описи в романі створюють атмосферу тривоги та передають силу почуття кохання. У фразі «It was a very dark evening for summer: the clouds appeared to thunder, and I said we had better all sit down; the approaching rain would be certain to bring him home without further trouble», автор використовує опис природи, такий як «dark evening», «clouds», та «approaching rain», для передачі драматизму та тривоги. Погодні умови відображають емоційний стан персонажів та намір привести героя додому.

Пейзаж інтер'єру важливий для розуміння персонажів та їхніх внутрішніх станів. Через описи просторів читач може зрозуміти настрої, думки та переживання персонажів. Розкриваючи деталі кімнат і об'єкти, що їх заповнюють, автори розкривають психологію своїх героїв та створюють атмосферу, яка впливає на сприйняття читачів.

Пейзажна лірика - це жанр поезії, який приділяє особливу увагу опису природи та її впливу на почуття та стани поета. У таких віршах поет виражає своє захоплення красою природи і спробує передати її вплив на людську душу. Цей жанр може відображати як спокійні та радісні картини природи, так і сумні або меланхолійні образи. Пейзажна лірика може включати уособлення, коли природні об'єкти наділяються людськими рисами та діями. Філософська пейзажна лірика відзначається тим, що вона не лише описує природу, але також використовує її для висловлення філософських ідей та роздумів про людську природу та місце людини в світі. В таких віршах природа може бути уособленою як чистота і гармонія, що стоїть у протиставленні до людської грубості та цивілізації. Пейзажна лірика допомагає читачеві сприймати природу з новими очима та відчувати глибоке зв'язок між природою та людською душею.

«Пейзажна лірика» - це жанр літератури, в якому описується художнє сприйняття природи, надаючи їй живий та духовний характер. Роль і значення

жанру «пейзажної лірики» відрізнялися в різні епохи культурно-історичного розвитку. Наприклад, у період класицизму цей жанр був майже відсутнім, в той час як романтизм відзначався підвищеним інтересом до «пейзажної лірики». Українська лірика мала особливе відношення до жанру «пейзажної лірики», який піддавався емоційній інтимізації. Зразок літературного твору показує, як поет висловлює свої почуття та емоції, сприймаючи осінню природу та запрошуючи її на зустріч. У Китаї також існує багато прикладів «пейзажної лірики», пов'язаної з філософсько-естетичною концепцією «шань-шуй» («гори-води»). Також існує напрямок «тянь-юань» («ниви-сади»), який ближчий до людської діяльності та описує красу сільського життя.

Пейзажна лірика - це жанр поезії, в якому поет описує природу та виражає свої власні емоції, реакції та ставлення до неї.

У пейзажній ліриці, опис природи відіграє важливу роль у створенні атмосфери, передачі емоцій та сприйняття читачем. Давайте розглянемо детальніше цю характерну особливість:

1. Живописність - Пейзажна лірика намагається передати природні образи так, щоб читач міг уявити собі картину, як будь-то він сам перебуває в тому місці. Поети користуються багатомовною словесною палітрою для створення образів, описуючи ландшафти, кольори, форми, звуки, запахи тощо.

Погода та пори року - В пейзажній ліриці особлива увага приділяється погоді та порам року. Поети описують ясні сонячні дні, хмарні небеса, весняний цвіт, літню спеку, осінній листопад або зимовий сніг. Це допомагає створити відчуття реалізму та перенести читача у конкретний момент часу.

Рослини та тварини - Пейзажна лірика може включати описи рослин та тварин, які населяють даний природний об'єкт. Це можуть бути квіти, дерева, трави, птахи, комахи тощо. Описи рослин та тварин додають життя природному образу та роблять його більш конкретним.

Враження та емоції - Однак пейзажна лірика не лише фіксує зовнішні образи природи, але і виражає емоції та враження поета від перегляду чи сприйняття цих об'єктів. Через опис природи, поет може передати свій стан душі, свої почуття, які викликає природа.

Символіка - В пейзажній ліриці часто використовуються природні образи як символи. Наприклад, ясний сонячний день може символізувати радість, а бурхливий дощ - сум. Така символіка допомагає підсилити емоційний зміст вірша.

Усі ці елементи роблять опис природи в пейзажній ліриці барвистим і виразним, створюючи багатий образний світ, який вражає та залишає слід у серцях читачів. Емоційна співзвучність грає важливу роль в пейзажній ліриці, оскільки вона дозволяє поетові виразити свої внутрішні почуття та реакції на природу через слова та образи.

Поети використовують описи природи, щоб передати свої емоції та переживання. Наприклад, ясний сонячний день може викликати радість та захоплення, тоді як хмарний дощовий день може спричинити сум. Шляхом вибору слів, образів і асоціацій поет намагається передати читачам свій власний емоційний стан.

В пейзажній ліриці поет часто вбачає в природі відображення своїх внутрішніх станів і почуттів. Наприклад, якщо поет відчуває себе радісним, то він може бачити радість у яскравому сонці та квітах. Якщо він сумує, то природа може відображати цю тугу через дощ, сутінки або осінь.

У пейзажній ліриці часто використовують символіку, де природа стає символом певних емоцій чи станів душі. Наприклад, весняний цвіт може символізувати відродження і надію, тоді як засніжений пейзаж може викликати відчуття спокою та чистоти.

Пейзажна лірика допомагає поетові виразити свої внутрішні переживання та стан душі. Ця літературна форма дозволяє поєднати об'єктивний опис природи з емоційним сприйняттям її краси.

Усі ці аспекти роблять пейзажну лірику виразною і глибоко емоційною, допомагаючи поетові виразити свої внутрішні переживання та передати їх читачам через природні образи та слова.

Використання уособлення (антропоморфізму) в пейзажній ліриці - це спосіб надати природі людські риси та властивості, щоб підкреслити її значущість та взаємозв'язок з людьми.

Уособлення полягає в тому, що неживі об'єкти або природні явища описуються так, ніби вони обладнані людськими рисами та здатностями. Це робить природу більш доступною та відчутною для читачів, оскільки вони можуть легше співпереживати та співставляти її зі своїми власними почуттями.

В ліричних віршах можна знайти багато прикладів уособлення природи. Наприклад, поет може описати вітер як «шепчучого вітряка», що виражає тонкий шепіт вітру. Дерева можуть «співати» весняними піснями, коли їх гілки тріщать під вагою квітів та листя. Ці образи створюють більш живу та образну картину природи.

Уособлення допомагає підкреслити важливість природи в житті людини. Вона стає не лише тлумачем емоцій поета, але й активним співрозмовником, який може впливати на почуття та долю людини.

Уособлення - це важливий елемент в пейзажній ліриці, який допомагає зрозуміти глибокий зв'язок між природою та людиною та висловити поетичний образ природи більш інтенсивно.

Використання образів і метафор у пейзажній ліриці є важливим засобом для створення більш виразних та заглиблених образів природи та викликання емоцій у читача.

Образи в пейзажній ліриці є ключовим елементом, який допомагає поетові передати свої почуття та сприйняття природи. Вони створюють яскраві, конкретні, інтенсивні зображення природних об'єктів або явищ, надаючи віршам більше виразності та емоційного зв'язку з читачем. Образи можуть бути порівняннями, метафорами, епітетами та іншими художніми засобами. Вони допомагають створити образи, які легко запам'ятовуються і сприймаються читачем.

Метафори - це порівняння між двома різними об'єктами або явищами, яке використовується для надання нового значення або розуміння одного з них. Наприклад, якщо поет порівнює весняне розцвітання природи з пробудженням життя, це метафора, яка надає глибину та символізм образу.

Образи та метафори допомагають поетам викликати емоції у читача. Вони роблять образи більш живими, виразними та надають їм глибину та символічне значення. Читачі можуть легше співпереживати та відчувати те, про що говорить поет.

Образи та метафори допомагають створити певну атмосферу та настрій у пейзажних віршах. Наприклад, за допомогою образів можна передати спокійну красу літа чи таємничу ауру зими. Це допомагає читачеві краще зануритися в поетичний світ природи.

Застосування образів і метафор є ключовим елементом в пейзажній ліриці, оскільки вони допомагають поетам створювати живописні, емоційні та символічні образи природи, які зворушують та надихають читачів. Застосування образів і метафор є ключовим елементом пейзажної лірики, оскільки вони допомагають поетам створювати живописні, емоційні та символічні образи природи, які здатні зворушити та надихнути читачів. Образи і метафори роблять описи природи більш інтенсивними та змальовують перед нами картину, сповнену краси і глибоких почуттів. Поети вдаються до образів та метафор, щоб надати природним явищам та об'єктам людські риси, зробити природу ближчою

і сприйняттішою. Наприклад, сонце може стати «золотим диском на небі», вітер може «шептати та грати з листям», а море може стати «глибокою і синьою війською». Такі образи додають глибину і емоційність описам природи. Пейзажна лірика завжди намагається знайти правильні слова та образи, щоб передати внутрішні стани поета, його почуття та реакції на природу. Метафори і образи допомагають виразити ці стани і зв'язати їх з явищами природи. Вони надають віршам глибину та символічність, допомагаючи читачам сприймати природу на рівні емоційних асоціацій. Таким чином, образи і метафори є надзвичайно важливими елементами пейзажної лірики, оскільки вони роблять її описи більш живими, інтенсивними та сповненими поетичного сприйняття природи. Вони допомагають поетам виразити свої власні почуття та думки через живописні та символічні образи, які надихають та зворушують читачів.

Пейзажна лірика є вкрай суб'єктивною формою поезії. У цьому жанрі поет виражає свої власні внутрішні переживання, емоції та ставлення до природи. Кожен поет має унікальний спосіб сприймання природи і власний спосіб виразити це у віршах. Пейзажна лірика дозволяє читачеві подивитися на природу очима поета та спробувати відчутти та зрозуміти його почуття, що викликаються спостереженням природи.

Це дозволяє створити глибше зв'язок між поетом і читачем, оскільки читач може співпереживати та відчувати те, що відображено в поезії. Пейзажна лірика відкриває можливість для відчуття і співпереживання внутрішнього світу поета через природу, що стає спільним досвідом для поета і читача. Поети, за допомогою образів та метафор, вбирають в слова свої почуття, ставлення до світу, свої думки та роздуми, і відображають це у своїх віршах. Через спільний досвід природи, який доступний кожному, читач може знайти спільні точки з поетом, співпереживати його емоції та думки. Важливою рисою пейзажної лірики є те, що вона робить природу артекстом, на якому відбувається спілкування між поетом і читачем. Природа слугує посередником, через якого

відбувається обмін почуттями та думками, і читач може відчутти себе ближчим до автора. [30]

У пейзажній ліриці природа стає не лише декорацією, але й активним учасником спілкування, що сприяє поглибленню зв'язку між поетом і читачем. Таким чином, пейзажна лірика дарує можливість спільного переживання природи та внутрішнього світу поета, що робить її особливою та вражаючою для тих, хто її вивчає та читає.

Пейзажна лірика відкриває перед нами дивовижний світ природи через очі поета. Вона є митцем, що здатний виразити свою обоження природи та власні думки та емоції через її опис. Цей жанр літератури дає можливість побачити природу в новому світлі, здатному вразити читача або слухача. У пейзажній ліриці, природа стає живим об'єктом, з яким співпереживає поет. Вона може бути об'єктом захоплення і краси, а також втрати та туги. Ця форма мистецтва дозволяє поетам передати свої внутрішні переживання та ставлення до природи. Словами, образами та метафорами, поети створюють художні картини природи, які зачаровують своєю красою та виразністю. Вони можуть передати нам чарівність сонячного ранку, таємничість місячної ночі, велич моря або красу гір.

1.3 Сара Кірш у колі представниць Alltagspoetik (поезія повсякдення)

Сара Кірш (ім'я при народженні Інґрід Бернштайн) народилася 16 квітня 1935 року в Лимлінгероде, Тюринґія, яка тоді належала до Третього рейху, і померла 5 травня 2013 року в Хайде, Шлезвіґ-Гольштейн, ФРН. Вона була німецькою поетесою, перекладачкою і прозаїком.

Інґрід Бернштайн народилася в сім'ї механіка телефонної апаратури. У 1958 році вона закінчила Галльський університет, де навчалася на біолога, але згодом повністю присвятила себе літературі. У 1960 році вийшла заміж за поета Райнера Кірша і прийняла псевдонім Сара Кірш як протест проти антисемітизму та націонал-соціалістів загалом. У 1963-1965 роках вона навчалася в

Літературному інституті імені Іоганнеса Р. Бехера в Лейпцигу. У 1965 році була видана спільна збірка віршів Райнера і Сари Кірш під назвою «Розмова з бронтозавром» (Gespräch mit dem Saurier), а через два роки вийшла її перша самостійна збірка «Поїздка за місто» (Landaufenthalt). [5, с. 204]

У 1968 році вона розлучилася з чоловіком і переїхала в Східний Берлін. У 1977 році, після участі в акціях протесту проти позбавлення громадянства поета і барда В. Бірмана, емігрувала в ФРН. Вона жила спершу в Західному Берліні, а з 1985 року оселилася в Шлезвіг-Гольштейні. Незважаючи на міграцію, вона продовжувала активно творити і видала понад десяток книг віршів і прози. У 2005 році було видано зібрання творів письменниці. Сара Кірш померла в 2013 році. Творчість Сари Кірш визнається однією з найважливіших і популярних німецькомовних поетів другої половини ХХ століття. Її ім'я асоціюється з пейзажною лірикою, яка, поруч з висвітленням глобальних проблем людства, залишається політичною, що відповідає традиціям німецької пейзажної поезії. У своїх творах вона розмовляє про знищення природи та душевні поранення, які розвиток суспільства з його негативними аспектами завдає окремій людині. Природа, про яку пише Кірш, опиняється у стані хаосу через порушення комунікації, технічний прогрес та соціальну ерозію, і це впливає на поетичну мову.

Вона розглядає ці порушення на метафізичному рівні та вважає завданням поезії гармонізацію цього «втратного чарівника» світу. Крім того, Сара Кірш була відома як перекладачка поетів.

Дитячі та шкільні роки майбутньої поетеси пройшли у Гальберштадті. Цікаво, що під час навчання у університеті міста Галле Сара Кірш вивчала біологію, і це зацікавлення в проблемах довкілля стало очевидним. Вже на ранньому етапі своєї поетичної кар'єри в Сари Кірш виникали труднощі з соціалістичною цензурою в НДР. Проте, ця молода авторка продовжила плідно творити, публікуючи не лише власні вірші і переклади, але і оповідання, статті та казки для дітей. Після 1977 року, після переїзду до Західного Берліна,

переклади текстів Сари Кірш раптово зникли з усіх радянських літературних видань.

Поезія Сари Кірш характеризується тонким і дбайливим ставленням до поетичного слова. Вона володіє лаконічними формами, такими як хайку і танка, і часто використовує неримований верлібр. Її поезія інколи нагадує прозовий потік свідомості. У своїх творах Сара Кірш висловлює тему невиліковного розриву між природою і технічною цивілізацією. Сучасна людина розглядається як роздвоєна істота, яка не може знайти затишку в жодному з цих просторів своєї існування. Вона розуміє, що природа існує незалежно від нас і не має жодної потреби у нашому втручанні, і це викликає у нього відчуття втрати гармонії. [21]

Загалом, поезія Сари Кірш відзначається глибоким розумінням відносин між людиною і природою, а також поетичною майстерністю, яка робить її однією з важливих фігур німецької літератури ХХ століття.

Сара Кірш, ідилічна поетеса із схильністю до апокаліпсису, в своїй творчості одночасно оспівує природу та розкриває жахіття, яке приховане за красивими картинами ідилії. Її поезія створює видимість ідилічних сцен, але водночас відображає відчуження індивіда в суспільстві. Вона майстерно поєднує різні шари у поетичній мові, використовуючи діалектизми, поетичні вирази, сленг, а також мову міфів та ідеології. Сара Кірш створює багатий світ символів, казкових елементів і яскравих образів, використовуючи при цьому короткі ліричні форми. Вона створює власний закритий поетичний світ, в якому існують інтенсивні роздуми та напруження думки. Поетка уникає гармонійних віршів, але саме ця суперечність і напруженість стають важливою частиною її поезії. Такий стиль поетки інколи називають «Сара-саунд». Її твори можуть здаватися наївними, але вони завжди приховують глибокі роздуми та внутрішній творчий процес. Сара Кірш прагне поєднувати особисте та суспільне, природу та людину, минуле та майбутнє, сум та скептичну меланхолію у своїх творах. У її поезії природа зображена з великою чуттєвістю та увагою до деталей, іноді використовуються міфологічні і казкові елементи. При цьому її поезія переплітає

реальність та фантазію, розмиває межі між зовнішнім і внутрішнім світом. [9, с. 752]

Сара Кірш (Інгрід Бернштайн) — німецька поетеса, яка відзначалася кількома характерними особливостями у своїй творчості. Сара Кірш відома своєю пейзажною лірикою, яка відображає природу і пейзажі з неймовірною чутливістю та увагою до деталей. Її поезія часто оспівує природу, але водночас розкриває в ній жахіття, приховане під її красою. Сара Кірш вправно використовує символи та образи, щоб передати свої думки та емоції. Її поезія багата на метафори, що допомагають створювати складні, багатогранні образи природи та життя. У своїй поезії Сара Кірш створює «Сара-саунд», який характеризується напруженою мовою та складним стилем. Її вірші можуть здаватися наївними, але вони завжди мають глибокий підтекст та напружену рефлексію.

У творчості Сари Кірш часто можна знайти сюрреалістичні та фантастичні елементи. Вона поєднує реальність та фантазію, створюючи текст, де межі між зовнішнім та внутрішнім світом розмиваються. Сара Кірш була відомою своєю увагою до екологічних проблем. У її поезії часто висвітлюються проблеми впливу технічного прогресу та суспільства на природу, а також внутрішні конфлікти, які виникають внаслідок цієї взаємодії. В творчості Сари Кірш можна відзначити спробу гармонізації різних аспектів життя та існування: природи та суспільства, ідилії та апокаліпсису, реальності та фантазії. [10, с. 40]

Загалом, творчість Сари Кірш є багатогранною і складною, і вона залишила свій слід в німецькій літературі як видатна поетеса і літературна фігура.

Висновок до розділу 1

Ми розглянули важливі аспекти внутрішньої міграції і її відображення в літературному сприйнятті. Почавши з розуміння внутрішньої еміграції як явища, пов'язаного з існуванням інтелектуалів в умовах авторитарних або тоталітарних систем, ми вивчили, як ця концепція виникає у випадках, коли еміграція за межі країни стає неможливою або небажаною, і коли інтеграція в суспільство стає ускладненою. Позиція «внутрішнього емігранта» відрізняється від дисидента, оскільки вона вимагає адаптації до реальності та водночас відмежування від неї.

Ми також дослідили поняття «внутрішньої міграції» в контексті літературного розуміння пейзажної лірики, що дозволило нам розглянути, як індивіди можуть відчувати потребу у віддаленні від певних соціальних ідентичностей через їх неприйняття. Це також відкриває можливість розглядати «внутрішню міграцію» як спосіб спротиву особистості зовнішньому тиску та форму протесту.

Нарешті, ми дослідили життя та творчий шлях Сари Кірш, що становить ілюстративний приклад внутрішньої міграції у контексті літературної творчості. Її творчість і біографія показують, як індивід може переживати внутрішню міграцію та відмежовуватися від оточуючого світу.

Усі ці аспекти розділу свідчать про важливість розуміння внутрішньої міграції як складного явища, яке може мати різні форми та прояви в літературі та житті індивіда.

РОЗДІЛ 2

ПРИКМЕТНІ РИСИ ВНУТРІШНЬОЇ ЕМІГРАЦІЇ В ПОЕЗІЇ САРИ КІРШ

2.1 Доробок Сари Кірш в ранньому східно-середньому етапі творчості

Сучасна літературна спадщина Сари Кірш є об'єктом цікавлення для багатьох дослідників та любителів поезії. Її твори дійшли визнання за кордоном і стали предметом вивчення в контексті внутрішньої еміграції та поетичного вираження особистого досвіду. У нашій роботі ми докладно розглядаємо творчість Сари Кірш, зосереджуючись на явищі внутрішньої еміграції в її поезії.

Тому даний розділ нашої роботи присвячений аналізу ліричних творів Сари Кірш. Цей аналіз дозволить нам систематизувати та глибше розглянути різні аспекти її творчості. Ми визначимо ключові напрями та підходи, які будуть використовуватися у подальшій роботі.

Доцільно звернути увагу на стиль та мову Сари Кірш. Мовний стиль, образи, метафори та лексику, що використовується в її поезії, відображає не тільки її внутрішній світ, але й впливи літературних течій на авторську ідентичність.

Ми розглянемо тематику і мотиви, що присутні в творчості Сари Кірш. Серед них можна виділити еміграцію, самотність, ідентичність, спогади, а також взаємозв'язок зі сімейною історією та національним спадком.

Ми дослідимо, як Сара Кірш виражає свої емоції та почуття через поезію, а також які літературні засоби вона використовує для цього.

Будуть опрацьовані можливості порівняння творів Сари Кірш з іншими літературними творами або авторами, щоб визначити внесок Сари Кірш у світову літературу.

Слід зазначити, що цей розділ роботи спрямований на аналіз та розуміння творчості Сари Кірш у контексті внутрішньої еміграції, дозволяє нам відкрити багатогранність її поетичного світу та внести власний внесок у вивчення цієї цінної літературної спадщини.

Аналіз ліричних творів авторки допомагає глибше розуміти її поетичний стиль, ідентичність, індивідуальність та спосіб вираження своїх думок і почуттів. Цей аналіз дозволяє розкрити основні характеристики її творчості і виявити унікальні риси, які роблять її поетичний доробок значущим у контексті літературної спадщини. [7, с. 430]

Шляхом аналізу ліричних творів Сари Кірш можна виявити основні теми та мотиви, які переплітаються у її поезії. Особливу увагу приділяють темі внутрішньої еміграції та її взаємозв'язку з пейзажною лірикою. Це дозволяє розкрити важливий аспект її творчості та ідентифікувати, як внутрішня еміграція стала ресурсом для її поезії.

Аналіз ліричних творів Сари Кірш допомагає вкластися їх у конкретний культурний, історичний і літературний контекст. Це важливо для того, щоб краще зрозуміти вплив подій та суспільних змін на поетичний вираз та творчий підхід авторки.

Даний аналіз надає доказову базу для подальших аргументів, що стосуються внутрішньої еміграції та її ролі у поезії Сари Кірш. Він дозволяє підтвердити та підкріпити тези, які висуваються в роботі.

Розвідка творчості, зокрема аналіз ліричних творів, може сприяти подальшій роботі і вивченню спадщини автора. Результати цього аналізу можуть служити важливим внеском у літературознавчий дискурс та розширити наші знання про сучасну поезію.

У своїй поезії Сара Кірш часто віддає перевагу вільному ритму та синтаксичній гнучкості. Її вірші не обов'язково дотримуються чіткого поділу на рядки або строфи, і це дозволяє їй створювати текст, що смислово та емоційно

багатий. Вільний синтаксис також допомагає поетесі виразити глибокі думки та емоції без обмежень. [23, с. 379–415]

Проаналізувавши біографію Сари Кірш, можна побачити, що вона є відокремленою від загальних тенденцій у німецькому контексті. Сара Кірш (Інгрід Бернштейн) народилася в невеликому гірському містечку під назвою Лімлінгероде в родині інженера, хоча більшість родичів її батька були священнослужителями. Дитинство та шкільні роки майбутньої поетеси пройшли в Хальберштадті. Важливо відзначити, що Сара Кірш, будучи студенткою університету в Галле, вивчала біологію, тому причина її глибокого інтересу до проблем навколишнього середовища здається цілком очевидною. Під час навчання в університеті вона зробила перші спроби писати вірші, а після закінчення університету вирішила продовжити навчання в Німецькому інституті літератури (Інститут Йоханнеса Р. Бехера). [19]

З самого початку творчої діяльності Сара Кірш мала серйозні проблеми з соціалістичною цензурою НДР. Незважаючи на це, молода письменниця наполегливо працювала і видавала не лише власну поезію та переклади, а й оповідання, статті та казки для дітей. Але після 1977 року німецька поетеса переїхала на Захід, і її переклади раптово зникли з усіх радянських літературних видань. [27, с.294]

Такий шлях Сари Кірш свідчить про її незвичайну сполученість з обома частинами Німеччини та здатність увійти в різні соціокультурні контексти.

Авторка володіє багатим словниковим запасом, а її поезія вражає своєю мовною точністю. Вона використовує загальні слова, що легко розуміються, але додає до них власний, індивідуальний погляд. В поезії Кірш зустрічаються лексичні рівні, що включають діалектизми, поетизми, сленгові слова, мову міфів та ідеології. Цей багаторівневий підхід дозволяє їй створювати багатоаспектні тексти, які відкриваються для читача на різних рівнях.

Важливо підкреслити, що в критично-рефлексивній пейзажній поезії ХХ століття переважає мотив невиліковного розриву між природою та технічною цивілізацією. Сучасна особистість відчуває себе роздвоєною, не знаходячи комфорту в жодному з двох просторів свого існування. Питання про відносини між уявою та реальністю, а також про існування чітко окресленого та зрозумілого світу, який можна виразити мовою, залишаються надзвичайно актуальними.

Сара Кірш висвітлює наслідки руйнування навколишнього середовища та духовні рани, які завдає суспільний розвиток окремим особистостям. У своїх поетичних творах вона змальовує природу в стані хаосу, спричиненого порушенням комунікацій, технологічним прогресом та соціальним розпадом. Ця інтерпретація ситуації суттєво впливає на мову її творів. Поетеса досліджує деструкцію на метафізичному рівні та вважає головним завданням поезії гармонізацію світу, який втратив свою природність. За словами В. Вейдермана, Сара Кірш є ідеалісткою, яка рефлексує про апокаліпсис. Навіть у власних одах природі та ідеальному світі вона фіксує жахи, приховані за естетично привабливими образами, вказуючи на відчуженість особистості в суспільстві.

Сара Кірш передає цей стан, використовуючи різні лексичні рівні в своїй поезії. У її творах одночасно звучать діалектизми та поетична мова, сленгові вирази, мова міфів та ідеології. Деякі тексти є ідеалістичними на перший погляд, але при ближчому розгляді розкривають інтенсивні роздуми та активний творчий процес. Сара Кірш уникає використання рівних і зрозумілих віршів, оскільки вони мають віддавати всю суперечливість та напругу конкретних думок.

Її поезія відома використанням метафор і символів для створення багатогранних образів. Вона ретельно підбирає символи, щоб виразити свої думки про співвідношення між людиною та природою, між сучасністю та минулим. Її вірші часто включають образи природи, дерев, річок, які стають символами більш широких філософських і соціокультурних понять.

Перша поетична збірка Сари Кірш під назвою «Ландауфентальт», також відома як «Життя на селі», демонструє як домінування природних тем і мотивів, так і розмаїття їх виявів. У цьому циклі віршів відзначаються еліптичною структурою, складним синтаксисом і пунктуацією, а також використанням анекдотів та різких змін тем. Водночас, природа, яка зображена у поезіях Сари Кірш, може створювати легкість у сприйнятті тексту і висловлювати важливі політичні погляди ліричної особи. У вірші «Schöner See Wasseraug» («Прекрасне озеро Вассерауг»), який дослідники німецької літератури вважають одним з найблисучіших прикладів пейзажної лірики Сари Кірш, всі ці аспекти об'єднуються (Див. Додаток А).

Поезія Сари Кірш відзначається глибоким філософським змістом. Вона досліджує питання стосунків між людиною і природою, існуванням, комунікацією та соціальними конфліктами. Її тексти часто рефлексують стан особистості в сучасному суспільстві, її відчуженість та духовні рани, завдані руйнуванням природного середовища.

Цей уривок демонструє стиль та підходи Сари Кірш у її поезії. У своїй творчості поетеса віддає перевагу неримованим віршам з вільним ритмом, як і в цьому фрагменті, де відсутній чіткий поділ на позиції. З самого початку її поезії виокремлюється основний конфлікт між особистістю і природою. Вона створює співвідношення між ними, а заголовок «прекрасного озера Вассерауг» надає неоднозначний контекст, де природа виступає як живий співрозмовник.

Цей антропоморфізм озера відображає бажання Сари Кірш поглибити своє поєднання з природою. Важливо відзначити, що цей образ стає центральним у вірші «Schöner See Wasseraug», який виявляється одним із визначальних укладів у колекції «Ландауфентальт».

У своїх творах поетеса також досліджує теми подорожей, втечі та відкриття природних пейзажів. Її власні подорожі, а також враження від подорожей за кордон, надають їй теми та матеріал для створення своїх поезій.

Відкритість до світу і подорожей надає багатій палітри позитивних вражень, які вона втілює в своїх віршах. Читач може сприймати її як мандрівника, який мандрує потягом чи літаком, або як ліричну постать, що уявно подорожує у фантастичних світах. [33]

Стиль і мова Сари Кірш є важливими характеристиками її поезії, і вони відображаються в уривку для аналізу з вірша. Нижче наведено аналіз мовного стилю, використання лексики, образів, та метафор у поезії авторки.

Мовний стиль Сари Кірш характеризується вільним ритмом і неримованими віршами. Вона не обмежує себе чіткими римами або метром, що надає її поезії відчуття вільності та експресивності.

У вірші «Schöner See Wasseraug», використовується лексика, яка пов'язана з природою та живими об'єктами, наприклад,

- «Fische» (риба)
- «Krähe» (ворона).

Ця лексика вказує на глибоке зв'язок авторки з природою та її бажання розуміти і взаємодіяти з ними.

Уривок включає в себе образи природи та природних об'єктів, такі як озеро, дерева, птахи. Авторка створює візуальні образи, які надають поезії відчуття живості та спокою. Наприклад, опис озера і птахів дозволяє читачеві відчувати спокій та гармонію природи.

Вірш використовує метафори для виразу почуттів і емоцій. Наприклад,

- «Bauchsilber» (срібло на боках) може символізувати блиск риби на сонці, або відобразити прозорість води в озері. Метафори додають глибини та загадковості тексту.

Сара Кірш використовує експресивні засоби, такі як поетичний вираз і символіка, щоб передати свої думки та почуття. Уривок показує спробу

співвіднести природу з людською існуванням, відзеркалюючи антропоморфізм озера.

Стиль та мова Сари Кірш в її поезії є характерними через вільний ритм, лексичну різноманітність, використання образів та метафор, а також специфічний спосіб вираження почуттів і емоцій. Це дозволяє їй створювати глибокі та емоційні тексти, які розкривають її зв'язок з природою та метафізичними питаннями (Див. Додаток Б).

Спочатку в поезії, а також у інших її віршах, ліричний герой описує різні мальовничі краєвиди та переживає низку живих вражень. Проте в останніх рядках вірша подорож залізницею несподівано завершується під час підходу до німецького кордону. НДР представляє собою «мою маленьку країну», яка асоціюється зі зручністю та безпекою. Однак автор не може проігнорувати її обмеженість та відчуття розділеності між двома частинами Німеччини, які неможливо подолати. У творах Сари Кірш, природа відіграє важливу роль у зберіганні спогадів про історію та інші значущі події для суспільства.

Сара Кірш відома своєю здатністю докладно та образно описувати природні явища та краєвиди. У вірші, представленому у вищезазначеному фрагменті, вона створює живописний образ пейзажу, використовуючи такі деталі, як «моя маленька країна» та «блакитний дизельний локомотив». Мовний стиль авторки багатий на природні образи та метафори, що допомагають читачеві візуалізувати описані сцени.

Важливою особливістю мовного стилю Кірш є використання вільного ритму та синтаксису в її віршах. Це створює відчуття еліптичності та дозволяє читачеві рухатися своєю швидкістю через тексти. Такий підхід допомагає передати емоційну насиченість та внутрішні переживання авторки.

Сара Кірш в поезії надає природі антропоморфні риси, наприклад, в уривку з згадуваною локомотивною поїздкою, де вона описує природу як живого

розмовника, який переживає подорож. Цей антропоморфізм відображає її специфічне сприйняття природи та її взаємодії з нею.

Сара Кірш в своїй поезії активно використовує лексику та образи, які пов'язані зі залізничними подорожами. Ця особлива лексика і образи надають поетичному тексту характерну динаміку та рух, що відображає її великий інтерес до мобільності та подорожей.

Залізничні образи і терміни, такі як «локомотив», «рейки», «вагони», «станція», «швидкість», «траса», «подорож», тощо, створюють відчуття руху та подорожі. Ця лексика надає поезії відчуття подорожі, швидкості та маневреності. Це може символізувати саму ідею внутрішньої еміграції, де поетка шукає новий шлях у власному житті та творчості. [34, с.19–24]

Крім того, залізничні образи можуть вказувати на те, що подорожі, як і внутрішня еміграція, є способом відкриття нових горизонтів і можливостей. Ця лексика створює атмосферу руху та можливості змін, що можуть бути ключовими аспектами внутрішньої еміграції.

Отже, використання лексики та образів залізничних подорожей додає тексту поетичної динаміки та руху, відображаючи інтерес Сари Кірш до мобільності, подорожей та можливості змін у власному житті та творчості.

Стиль та мова Сари Кірш об'єднують у собі описовий багатий мовний апарат, що допомагає передати її глибокі емоції, сприйняття природи та роздуми щодо світу. Такий стиль робить її поезію яскравою та запам'ятовуючою для читачів.

Сара Кірш володіє майстерністю слова і вміє грати мовою. Вона поєднує різні стилістичні прийоми, асоціює слова та фрази, щоб створити унікальні вірші, що запам'ятовуються. Такий стиль дозволяє їй передати інтенсивні думки та активний творчий процес.

Згодом у 60-х роках ключовим поняттям стала «реальність». Ті, хто висловлював ідею демонстрації реальності, не обмежувалися соціальними та політичними питаннями, пов'язаними із масовою експлуатацією, а також нещасливою долею соціалізму та його бюрократичною системою. Поети, які працювали у цей період, включаючи Сару Кірш, розглядали вірші як засіб виставити себе в центр творчості та критикувати існуючий стан речей. Цей підхід став характерним для нового покоління поетів у НДР.

Сара Кірш реалізувала свій вплив завдяки вмілому використанню багатозначної поетичної лексики та активній грі з різними можливостями, які надавав загальнокультурний контекст. Її вірші стали платформою для критики, і навіть партійне керівництво було вимушене звернути на них увагу. Наприклад, у поемі «Schwarze Bohnen» («Чорне насіння»), Сара Кірш, застосовуючи вільний вірш, зображувала загальну банальність і пустоту життя свого покоління в сталій країні (Див. Додаток В).

У поезії Сари Кірш можна помітити низку стилістичних особливостей та мовних засобів, які роблять її творчість унікальною.

В її поезії часто зустрічаються повсякденні ситуації та образи, такі як приготування кави, одягання або чищення, що надає текстам земності та натуралізму.

Поезія Сари Кірш відзначається спонтанністю та асоціативністю, де різні образи та дії можуть змінювати один одного без чіткого логічного зв'язку.

Авторка часто використовує повторення слів або фраз для підкреслення наявності певних дій чи думок.

У її віршах є елементи іронії та гумору, які допомагають критично ставитися до тем та ситуацій.

Багато поезій Сари Кірш містять елементи її особистого досвіду та рефлексії щодо власного життя.

У розглянутому вірші важливим є використання часової послідовності «післяобід», що надає тексту чітку структуру і відображає ритм рутинних дій в повсякденному житті. Постійні переходи від дій до дій, об'єднані словами «післяобід», створюють відчуття неспокою та хаосу, що може відображати загальний стан розладу та невпевненості. Також відзначається внутрішній конфлікт та дихотомія між діями, які визначають земність та рутинність, та бажанням співіснувати у світі поезії, відзначеному словами «singe bin stumm».

Загалом, стиль та мова Сари Кірш в її поезії відзначаються нетрадиційністю, асоціативністю та зосередженістю на деталях повсякденного життя, що додає її творчості виразності та індивідуальності. [28]

У своїй поезії Сара Кірш вдало використовувала мовні засоби для вираження соціальної критики та критики режиму, і це дозволило їй привернути увагу читачів і оцінити її літературні досягнення.

У 1983 році Сара Кірш переїхала із західної частини Берліна до Шлезвіг-Гольштейну, де писала про всі свої подорожі та про те, що її хвилювало. Один із віршів, який відобразив цей період її життя, є «Мілан» зі збірки «Сто віршів» (1985). В цьому вірші особа відмовляється від самотності, яку відчуває, примикаючи до італійського сонця, яке «в тисячі дзеркал бачить своє жахливо самотнє відображення». Цей вірш, написаний у 1976 році, залишається актуальним і пізніше, коли авторка стикається з втратою через розлучення. Подібний мотив відчаю можна помітити ще в одному вірші, звільненому «Alte Wörter» («Старі слова») (Див. Додаток Г).

Багата на різноманітні теми та мотиви, які допомагають розкрити її поетичний світ та індивідуальність творчість відкриває і інші сенси.

Тема еміграції є однією з центральних у творчості Сари Кірш. Вона сама була внутрішньою емігранткою, і ця тема відображає досвід та почуття людей, які втекли або переїхали від свого рідного середовища.

- Вираз «Ich reich dir vom Fuß bis an den Scheitel» може вказувати на бажання знайти нове місце у світі, де можна бути прийнятим та зрозумілим.

Тема самотності і відчуження часто виявляється у поезії Кірш. Вона досліджує почуття втрати та незрозуміння, що можуть супроводжувати еміграцію.

Поетеса вивчає питання ідентичності в контексті еміграції та життя в чужому середовищі. Вона роздумує над тим, які аспекти ідентичності залишаються незмінними, а які можуть змінюватися.

У творчості Сари Кірш існують численні спогади, пов'язані з її минулим, дитинством та сімейною історією. Вона використовує поезію для відтворення своїх спогадів і передачі їх значення.

Поезія Кірш часто висвітлює повсякденні сцени та дії, такі як обід, приготування кави, миття, що надає її творчості реалізму та близькості до життя.

В уривку вираз «Die abgedroschenen süßen Sätze!» може вказувати на бажання уникнути банальних фраз та знайти новий спосіб вираження почуттів та думок, що є типовим для поетів, що ретельно обирають слова та вирази.

Поезія Сари Кірш є багатозначною та виразною, де вона досліджує складні аспекти людського досвіду, звертаючи увагу на теми, які важливі для неї особисто та для багатьох, хто переживав еміграцію та ідентичність.

Стиль та мова авторки формують її поетичний голос та допомагають висловити важливі філософські і соціокультурні ідеї. Вона використовує поетичну мову для того, щоб виразити своє ставлення до світу і вразити читача своєю глибокою поетичною атмосферою.

Вивчення стилю та мови Сари Кірш показало, що поетеса володіє виразним та індивідуальним мовним стилем. Вона використовує багатий арсенал лексики, образів та метафор, щоб передати свої почуття та думки.

Зокрема, спостерігається використання образів природи та елементів релігійної символіки, які додають поезії глибину та емоційну насиченість.

В аналізованих поезіях Сари Кірш виділяються такі основні теми та мотиви: еміграція, самотність, ідентичність, спогади, сімейна історія та інші. Ці теми відображають глибокі особисті переживання поетеси та стають частиною її літературного світу.

Сара Кірш вдало використовує літературні засоби для передачі своїх почуттів та емоцій у своїх віршах. Вона майстерно володіє мовою, щоб створювати настрій та розповідати історії, які залишають глибокий емоційний слід у читачів.

Порівняння творів Сари Кірш з іншими літературними творами або авторами дозволяє виявити специфічність та оригінальність її підходу до літературної творчості. За допомогою порівняльного аналізу можна виділити ті риси, які роблять поезію Кірш особливою.

Розвідка впливу інших митців та культурних контекстів на поезію Сари Кірш допомагає розкрити широкий спектр джерел її натхнення та впливу. Такий аналіз підсилює розуміння різноманітних шарів її творчого процесу.

Розгляд поезії Сари Кірш в контексті її особистого життя та досвіду дозволяє нам краще розуміти, як її поетичні тексти віддзеркалюють її індивідуальну історію та емоційний стан. Такий аналіз розкриває глибоке об'єднання творчості і життя поетеси.

Загалом, аналіз ліричних творів Сари Кірш у даному розділі дозволив нам краще розуміти і оцінювати важливі аспекти її поезії, зокрема її стиль, тематику, виразність та зв'язок з іншими літературними творами та контекстами. Все це важливо для подальшої розвідки внутрішньої еміграції в її поезії та її внеску в сучасну літературу.

2.2 Вплив внутрішнього переїзду на творчу манеру поетеси

Пейзажна лірика є важливою ланкою поезії, яка спрямована на опис природи та пейзажів та вираження емоцій, що виникають від спостереження природи. Поети, що працюють у цьому жанрі, намагаються передати красу, настроїв і деталі природних образів через поетичну мову.

Сара Кірш також включає пейзажну лірику в свою творчість, і важливим є розуміння, як вона використовує природу та пейзажі для вираження своїх думок, емоцій та ідей.

Пейзаж завжди був важливою темою в літературі та поезії. Пейзажи виступають як важливий символ, який допомагає передати настроїв, теми і концепції у творах.

В літературі пейзажі можуть слугувати фоном для дійових осіб, або навіть ставити собою окремий головний герой твору. Пейзажі створюють атмосферу і додають глибину сюжету, а також допомагають читачеві зануритися в світ твору.

У поезії пейзажи часто використовуються для того, щоб підкреслити поетичний настроїв, створити образи, виразити почуття та ідеї. Поети використовують різні лексичні засоби та образи, щоб передати красу і нюанси природи.

Природа відіграє значущу роль у поезії Сари Кірш і становить важливий мотив у її творчості.

У багатьох віршах Сари Кірш природа служить дзеркалом для відображення почуттів, станів душі та емоцій поетеси. Вона використовує природні образи для виразу своїх внутрішніх переживань.

Пейзажі та природні явища стають символами для вираження ідентичності, самотності, втрати та багатьох інших тем, які обтяжують творчість Сари Кірш.

Авторка використовує природу для передачі спогадів та вражень від історичних подій та змін, які сталися у її житті та в історії Німеччини. [4, с. 2–12]

У віршах Сари Кірш природа зображується за допомогою різних образів, метафор та лексичних засобів. Аналіз образів природи у її поезії відкриває глибину її творчого стилю та розкриває значення кожного обраного образу. Важливим аспектом є вивчення, як ці образи співвідносяться з основними темами та мотивами, що притаманні поетичному світу Сари Кірш. [2, с. 188–201]

У творах Сари Кірш природа відображає історичні спогади та важливі суспільні події. Зокрема, поетеса надає спеціальне важливе значення зимовим сценам та грі на контрастних кольорах, таких як білий і чорний. У вірші «Der Schnee liegt schwarz in meiner Stadt» (Чорний сніг лежить у моєму місті), наприклад, образ снігу стає символом смутку та нагадуванням про минулі трагічні події (Див. Додаток Г).

У поезії Сари Кірш слід звернути увагу на аналіз мовного стилю, використання лексики, образів і метафор. У вірші «Der Schnee liegt schwarz in meiner Stadt» (Чорний сніг у моєму місті), поетеса впроваджує власний стиль та використовує художню мову для вираження емоцій і ідеї.

Мовний стиль Сари Кірш відзначається лаконічністю та економією слів. Вона обирає слова, які максимально точно передають її почуття та думки. Виразність її мови дозволяє читачам легко відчувати атмосферу та образи, які створює авторка.

У вірші зазначено використання образів та метафор для передачі сенсу. Наприклад, образ чорного снігу викликає відчуття смутку та негаразду в місті. Образ собак та людей, які їдять теплий хліб, створює живописну картину повсякденного життя. Образ голубів, які шукають притулок і роблять гнізда, може символізувати надію на майбутнє. [12]

Метафори в поезії Сари Кірш допомагають розширити семантику вірша. Наприклад, чорний сніг може вказувати на тему смутку та трагедії, що відбуваються в місті.

Вищезазначений уривок показує, що Сара Кірш майстерно використовує мовний стиль, лексику, образи та метафори для того, щоб передати свої почуття та думки через поезію.

Пейзаж у поезії Сари Кірш відіграє важливу роль у відображенні її ідентичності та самовираженні. Переважно через образи природи, авторка передає свої почуття та внутрішні переживання. У даному вірші пейзаж стає важливим елементом, який розкриває ідентичність поетеси та впливає на її самовираження. [31]

Авторка використовує образ чорного снігу, який може символізувати тему трагедії та смутку, які спостерігаються у місті. Через цей образ, вона може виразити свої внутрішні стани та переживання, пов'язані з історією, та відображає її ідентичність як поетеси, яка прагне висловити свої емоції та враження через поезію. [13, с. 175]

Пейзаж в цьому вірші впливає на самовираження Сари Кірш, дозволяючи їй передати свої внутрішні думки та почуття. Образи собак, людей, голубів та інших елементів пейзажу допомагають створити живописну картину та виразити авторську ідентичність через поезію. Пейзаж стає засобом вираження поетичних ідей та емоцій, що сприяє розкриттю самовираження авторки.

Пейзаж у поезії Сари Кірш відображає її ідентичність та впливає на самовираження, надаючи поетичним творам глибину і емоційну насиченість.

Сара Кірш, як поетеса, проявляє властивий їй стиль та мову в своїх поезіях, які відзначаються багатозначністю, метафоричністю та власною лексикою. В аналізі мовного стилю та використання лексики, образів та метафор у її поезії можна виявити наступні особливості.

- «Der Schnee liegt schwarz in meiner Stadt»

Вже з перших рядків демонструється багатозначність мови поетеси. Слова «чорний сніг» можуть викликати різні асоціації, такі як смуток, трагедія, та історичні події, що сприймаються через призму індивідуального досвіду поетеси. Метафоричність її мови дозволяє виразити внутрішні переживання та емоції.

Сара Кірш використовує лексику, яка допомагає створити особливий стиль її поезії.

Слова та вирази, як

- «breiten Chaiselongue»
- «Judenfriedhof»

Додають тексту унікальність та глибину. Вони підсилюють зображення пейзажу та індивідуальний погляд авторки на світ.

Уривок містить образи снігу, собак, та інших деталей, які допомагають читачеві уявити сцену та пережити її спільно з авторкою. Ці образи створюють живописність та дозволяють відчувати атмосферу міста взимку.

Поезія Сари Кірш часто містить елементи суперечливості та конфлікту. У цьому уривку, образ чорного снігу може розкривати конфлікт між спогадами про минуле та сучасним життям, між трагічним минулим та надією на краще майбутнє.

У цій частині ми проаналізували основні риси мовного стилю Сари Кірш, включаючи багатозначність, метафоричність, власну лексику та використання образів. Всі ці елементи сприяють вираженню її ідентичності та самовиразу через поезію

У цій частині аналізували основні риси мовного стилю Сари Кірш, що відзначаються надзвичайною багатозначністю, метафоричністю, власною

лексикою та використанням образів. Ці елементи становлять ключовий аспект поетичної творчості Сари Кірш та сприяють виразному вираженню її ідентичності та самовиразу через поезію.

Багатозначність її мовного стилю відкриває широкий спектр інтерпретацій і можливих читань її віршів. Це дозволяє читачам вільно розкривати смислові глибини та переливи в її творіннях. Метафоричність, яка рясно використовується Сарою Кірш, перетворює звичайні слова та фрази в магичні образи, завдяки чому її поезія набуває поетичної екзотичності та глибини. Метафори створюють асоціації, що допомагають читачам легше співпереживати та розуміти її поетичний світ.

Власна лексика Сари Кірш є важливим аспектом її стилю, який надає поетичним текстам унікальний характер. Вона часто використовує слова та вирази, які не зустрічаються в повсякденному мовленні, створюючи тим самим атмосферу та унікальний поетичний світ. Ця лексика підкреслює її індивідуальність та оригінальність.

Використання образів у поезії Сари Кірш допомагає передати складні емоції, думки та ідеї. Образи розширюють та збагачують поетичну мову, дозволяючи читачам вільно відчувати атмосферу та емоційну напругу, які властиві її творчості.

Усі ці елементи мовного стилю Сари Кірш разом допомагають їй виражати свою ідентичність та самовираз через поезію. Вона створює поетичний світ, який є виразним, емоційним та багатограним, надаючи їй власну неповторну голосність у світі сучасної поезії.

На цьому етапі її життя, у свідомості ліричної особи, сила природи символізувала світло, життя та зелені барви надії. Використання алітерації, таке як зв'язок між словами «licht» і «leben», разом із прихованою внутрішньою римою між «Fichten» і «licht», створили виразний та змістовний звуковий пейзаж. Ці звуки та зв'язки слів підкреслюють інтенсивність спогадів на мовному рівні.

Автор вдається до використання сонорних голосних у третьому та четвертому рядках, що підсилює враження від того, як ці спогади впливають на поетичну особу. Цей прийом використовується для того, щоб передати емоційний заряд та інтенсивність спогадів, які відчуває поетична Я-особа. Сонорні голосні створюють певну атмосферу та акустичний ефект, які можуть бути сприйняті читачем як внутрішні коливання або резонанс емоцій.

Цей прийом сприяє підсиленню емоційного впливу поезії та робить її більш виразною та запам'ятовуваною. Використання сонорних голосних додає поетичному тексту глибини та індивідуальності, роблячи його більш інтимним та особистим для поетичної особи та читача. Поняття «чорний» у наступному рядку має важливий семантичний навантаження, оскільки воно асоціюється зі смутком, трауром та смертю. Для ліричної особи воно може стати якимось тягарем чи ярмом на шії.

У заключному рядку вірша відчувається ще більший похмурість та обтяженість. Проте, незважаючи на це, Сара Кірш не сумнівається у важливості зрілого підходу та точки зору, який супроводжує доросле життя. Хоча вона не безпосередньо вказує на те, яке нове жахливе знання лірична Я-особа здобуває під час дорослішання, текст виражає цей перехід і важливість прийняття нової реальності.

У вірші Сари Кірш передано свідомість особистості про безповоротну втрату дитячої наївної здатності мріяти і про поступовий розвиток її відносин із навколишнім світом. Водночас поетка відзначає наявність «чорного знання», яке вказує на конкретні події, які глибоко вплинули на свідомість ліричного Я-особи. В ХХ столітті німці обрали шлях, який призвів до світової катастрофи, що неможливо не відобразити на взаємодії особистості та природи. Цей мотив також можна простежити в творчості інших поетів, таких як Бертольт Брехт і Еріх Фрід.

Аналіз вірша Сари Кірш «Ferne» свідчить про відмову поетки від регресивних тенденцій та фантазій у своїй поезії. Ці рядки відображають також її скептицизм стосовно ранньої творчості, коли ці тенденції були важливими для неї. В пізніших та більш містичних поезійних роботах, Сара Кірш не приховує свого загального скептицизму щодо світу, який, на її думку, не поліпшується. Вона віддає перевагу спостерігати здалеку своє «зелене ув'язнення», в окремому біопоетичному вимірі, і стежити за розпадом цієї планети. Існуючий хаос і відсутність стабільності в природі стурбовали ліричну особу.

Аналіз образів природи у віршах Сари Кірш розкриє її поетичну майстерність та дозволить краще зрозуміти, як природа стає важливим ресурсом для вираження її емоцій, переживань та світогляду.

У віршах Сари Кірш, пейзаж відіграє важливу роль у створенні емоційно насичених образів та настрою, який переносять на читача. Пейзаж слугує важливим засобом для вираження поетичних ідей, а також надає текстам глибшу сенсорність і інтимність.

Пейзаж в поезії впливає на емоційний стан читача, надаючи текстам атмосферу та настрій. Зазвичай, це виявляється в способі, яким авторка описує природні образи. Наприклад, в її вірші «Der Schnee liegt schwarz in meiner Stadt» (Чорний сніг на землі в моєму місті), спостерігач за пейзажем відчувається смутком, одноманітністю, і замкненістю. Це створює в читачі емоційний стан та переносять на нього сенси та настрій, пов'язані з образами, що описуються.

Авторка використовує різні виразні засоби для створення настрою в своїх віршах. Наприклад, використання метафор, алітерації та мовних образів допомагає передати емоції та атмосферу віршів. У вищезгаданому вірші, Сара Кірш використовує образи «чорного снігу» та «смутку», що відображають депресивний настрій, властивий ліричній особі, і надає їй глибокий емоційний зміст.

Важливо визначити, як пейзаж у поезії Сари Кірш впливає на емоційний стан читача та аналізувати виразні засоби, використані поетесою для створення настрою у своїх віршах. Це допоможе краще зрозуміти, як пейзаж є ключовим елементом для вираження емоційних та поетичних ідей Сари Кірш.

Пейзаж, який описується в поезії Сари Кірш, є важливим інструментом для відображення її ідентичності і впливає на самовираження поетеси. Аналіз віршів авторки допомагає розкрити способи, якими пейзаж стає засобом для вираження її особистих переживань і внутрішнього стану.

Сара Кірш використовує пейзаж, щоб передати свої почуття, емоції і ідентичність. В її віршах можна побачити, як природа і оточуючий світ стають відображенням її внутрішнього стану.

Пейзажі в поезії Сари Кірш також впливають на самовираження поетеси. Вони допомагають їй висловити свої переживання і сприймати навколишній світ через призму своєї ідентичності. Це дозволяє читачам краще розуміти авторку та її поетичну мову.

В підсумку, це відображає її ідентичність та впливає на спосіб, яким вона виражає свої почуття і емоції у своїх віршах. Аналіз цього взаємозв'язку допомагає краще розуміти та цінувати поетичну творчість Сари Кірш.

Цей розділ дозволив нам докладно розглянути те, як природа та пейзаж стають важливими складовими в поезії Сари Кірш. Він послужив важливим вступом до розуміння, яким чином природа впливає на її творчість і вираження емоцій.

Пейзажна лірика визначається як поетичний жанр, в якому природа та ландшафт стають основними об'єктами зображення. У випадку Сари Кірш, ця лірика є важливим засобом виразності і самовираження.

Пейзаж в літературі та поезії відіграє різноманітні ролі, від втілення настрою та атмосфери в тексті до вираження глибоких почуттів та емоцій. У

поезії Сари Кірш пейзаж виконує функцію не тільки об'єкта опису, але й важливого символу, який допомагає передати її ідентичність та емоції.

В аналізованих поезіях Сари Кірш виділяються основні мотиви та образи природи. Її поезія включає такі мотиви, як зима, весна, дерева, квіти, що стають символами різних аспектів її життя та почуттів. Образи природи допомагають створити настрій та виразити її емоції.

Пейзаж в поезії Сари Кірш має значущий вплив на емоційний стан читача. Використання виразних засобів, таких як образи, метафори, та мовні прийоми, створює глибокий настрій та передає почуття поетеси.

Аналіз пейзажів у поезії Сари Кірш розкриває, як природа відображає її ідентичність та стає частиною її самовираження. Пейзаж стає метафорою для її внутрішнього світу та життєвого досвіду.

Розгляд того, як природа стає відгуком на історичні події, дозволяє розуміти, як поезія Сари Кірш вплетена у важливий історичний контекст свого часу. Природа стає свідком історичних змін та трансформацій, що відображаються в її поезії.

Таким чином, даний розділ допоміг нам зрозуміти важливість пейзажу в поезії Сари Кірш та його роль у виразному сприйнятті її творчості. Пейзаж стає ключовим елементом її поетичного світу та допомагає виразити глибокі почуття, ідентичність та емоції поетеси.

2.3 Внутрішня еміграція як засіб літературної трансформації у пізніх текстах Сари Кірш

Внутрішня еміграція, в контексті поезії Сари Кірш, стала однією із центральних тем її творчості та має значущий вплив на сприйняття її поезії.

Ми дослідимо, яким чином тема внутрішньої еміграції стала важливим мотивом в поезії Сари Кірш. Також доцільно розглянути, які аспекти цієї теми висвітлюються в її віршах і як вони розвиваються з часом.

Також буде звернуто увагу на структуру речень та синтаксичну побудову поезії Сари Кірш, щоб виявити, як внутрішня еміграція впливає на вибір синтаксичних засобів у її творчості.

У світі поезії пейзаж часто виступає як потужний засіб виразності, який дозволяє поетам передати свої почуття, думки та ідеї, а також підкреслити поетичний настрій свого твору. Природа, вся її різноманітність та краса, стає не лише джерелом натхнення для поетів, але й мовним і образним резервуаром, що допомагає створити яскраві образи та виразити глибокі емоції.

Лексичні засоби, використовувані в описах природи, допомагають поетам створити живописні та емоційно насичені образи. Вони можуть використовувати багато різних слів, які передають різні аспекти природи: кольори, звуки, текстури, аромати тощо. [8]

Наприклад, слова «золотистий», «сріблястий», «муркотливий», «шелесткучий» допомагають створити відчуття барвистості та звукового багатства природи.

Образи природи в поезії можуть виражати поетичний настрій та створювати атмосферу твору. Наприклад, сонячний літній пейзаж може передавати радість та світлість, тоді як осінній ліс у сутінках може створювати відчуття таємниці та меланхолії. [29, с. 159]

Пейзаж в поезії також може бути символічним. Поети використовують природні образи, щоб виразити свої думки та ідеї. Наприклад, море може символізувати безмежність та свободу, а гори – стійкість та велич.

Загалом, поезія і природа завжди були нерозривно пов'язаними, і використання природних образів та лексики допомагає поетам збагатити свої

твори та зробити їх більш емоційно насиченими та доступними для читачів. Природа в поезії слугує не лише декоративною функцією, але і термін «внутрішня еміграція» відсилає до поняття, яке описує внутрішній духовний екзил, ізольованість від власного культурного спадку або внутрішнього світу, яка може виникати з різних причин, таких як політичні або соціокультурні фактори.

Внутрішня еміграція в поезії Сари Кірш допомагає нам розкрити індивідуальний внутрішній світ поетеси. Вивчаючи, як вона взаємодіє з цією темою, ми розуміємо, які аспекти її особистого життя і досвіду формують її творчість. [11]

Внутрішня еміграція стає джерелом глибоких емоцій у поезії Сари Кірш. Розуміння, як ця тема впливає на її поетичні тексти, допомагає нам проникнути в емоційний світ авторки і відчутти сили та драматичність її внутрішньої боротьби.

Аналіз внутрішньої еміграції допомагає нам розкрити, як поетеса конструює свою ідентичність через поезію. Це стосується не лише її особистої ідентичності, але й ідентичності як ліричного героя. Розуміння цього аспекту дає можливість більше зрозуміти, як ідентичність поетеси співзвучна чи конфліктна із суспільними та культурними факторами.

Порівняння теми внутрішньої еміграції в поезії Сари Кірш із творчістю інших поетів може розкрити унікальність її підходу та внесок в світ поетичного мистецтва. Порівняльний аналіз може підкреслити або виокремити особливості та актуальність теми внутрішньої еміграції в поезії Кірш порівняно із іншими поетами.

Вивчення внутрішньої еміграції та її впливу на лірику Сари Кірш допомагає нам глибше пізнати творчий світ цієї поетеси, її ідентичність та емоційний досвід, які відображаються в поезії. Такий аналіз розкриває специфічні риси її мистецтва і важливість її внеску в сучасну поезію.

Тема внутрішньої еміграції в поезії Сари Кірш є ключовою і відіграє важливу роль у її творчості. Під час аналізу цього тематичного мотиву можна відзначити, як він впливає на поетичну мову, образність і внутрішній світ авторки.

Важливим аспектом є самосвідомість Сари Кірш щодо її власної історії та еміграційного досвіду. Вона народилася в сім'ї інженера-св'язиста, що може вказувати на технічну спрямованість, але її дід був священником, що вказує на духовні корені. Ці протилежності в культурних та сімейних зв'язках, а також її дитячі та шкільні роки в Хальберштадті мали велике значення для формування її ідентичності. [16, с. 872]

1977 рік став роком рішучих змін у житті Сари Кірш, коли вона вирішила емігрувати в Західну Німеччину. Ця рішучість свідчила про її невідкорення соцреалістичним стандартам та бажання залишити країну, де її творчість обмежувалася ідеологічними рамками.

Внутрішня еміграція стала не лише фактичною подією в житті поетеси, але й темою, яка постійно повертається у її поезії. Ця тема проявляється в образах, мові, та структурі її віршів. Внутрішня еміграція стала її внутрішнім досвідом, який вплинув на її сприйняття світу та спосіб вираження почуттів та думок. Вона використовує власний еміграційний досвід, щоб створити поетичні тексти, де втрата, туга, шукання і трансформація стають важливими мотивами.

Цей мотив внутрішньої еміграції не лише відображає її особистий досвід, але й стає способом виразу світогляду та ідентичності. Сара Кірш виразно демонструє, як сама тема внутрішньої еміграції впливає на її поезію, роблячи її творчість відвертою та вразливою. [20]

Вірш «Trauriger Tag» подає читачу можливість глибше зрозуміти, як поняття внутрішньої еміграції відобразилося в поезії Сари Кірш. У вірші авторка використовує образ тигра в дощі, який відчуває біль та поневіряння під

дошовими краплями. Ця тема торкається внутрішньої боротьби та переживань, що можуть виникнути внаслідок внутрішньої еміграції.

Зазвичай внутрішня еміграція в поезії Сари Кірш асоціюється з пошуком самовизначення і ідентичності у новому середовищі поза батьківщиною. Відчуття загубленості і прагнення знайти своє місце в незнамому світі є важливими аспектами цієї теми. Як видно у вірші, тигр в дощі описує свій шлях як бурхливу і важку, інколи навіть болісну. Саме це болісне перетворення і прагнення знайти своє «інше я» є головною тематикою внутрішньої еміграції в поезії Сари Кірш. [18]

Крім того, важливо розглянути, як ця тема розвивається з часом у творчості Сари Кірш. Важливо виявити, чи змінюються сприйняття і вираження авторки стосовно внутрішньої еміграції в її більш пізніх поезійних творах.

У вірші «Trauriger Tag» (Див. Додаток Д) важливу роль відіграє синтаксис у створенні особливої атмосфери та вираженні почуттів авторки. Синтаксичні особливості включають в себе короткі речення, використання ритмічних фраз і перенесення речень з нового рядка на новий рядок. Такий синтаксичний стиль створює почуття бурі, суму та сумбульєнції, що можуть відображати внутрішній стан поетеси, що виникає через внутрішню еміграцію.

Використання коротких речень і фраз надає тексту динаміку та емоційну насиченість, дозволяючи читачеві відчути темп і напругу. Також слід відзначити, що перенесення речень з одного рядка на інший створює паузи і завершує думки поетеси, надаючи їм вагомості.

Важливо відзначити, що такий синтаксичний стиль може бути спричинений емоційною напруженістю та рухом, які виникають у процесі внутрішньої еміграції. Він допомагає передати почуття бурі та неспокою, які можуть супроводжувати цей досвід.

Авторка часто використовує першу особу однини, що робить текст більш особистим та інтимним. В даному вірші, вона виразно вказує на свою розлючену ідентичність, використовуючи фрази, такі як:

- «Ich bin ein Tiger» (Я – тигр)
- «ich knurre» (я гарчу).

Авторка використовує порівняння, щоб передати свої почуття та емоції.

- «Wasser scheidelt mir das Fell» (Вода розділяє мою шерсть) – це порівняння себе з тигром під дощем, що створює метафору сильного та незалежного створіння, але одночасно вразливого перед природою.

У вірші ми бачимо використання фраз, які можуть вважатися нестандартними або незвичайними з граматичної точки зору, такі як :

- «Freß die Kapelle» (З'їж капицю)
- «ich knurre: man tut was man kann» (я гарчу: люди роблять, що можуть).

Це надає тексту унікальність та вираженість.

Авторка використовує переноси слів та фраз з одного рядка на інший, що створює паузи та надає тексту ритмічний характер, як в «ich knurre: man tut was man kann».

В поезії Сари Кірш виявляється застосування переносів слів та фраз з одного рядка на інший, що додає тексту особливий ритмічний характер. Ця техніка створює паузи та відзначається розмежуванням слів або фраз між рядками. Такий розподіл слів може надати поетичному тексту особливу мелодійність та ритм, що робить читання поезії більш виразним та емоційним.

Приклад такої техніки можна побачити у фразі «ich knurre: man tut was man kann», де слово «knurre» відокремлене від наступного рядка і займає окрему позицію в поетичному тексті. Це створює акцент на слові «knurre», підсилюючи його значущість та виокремлюючи його від решти тексту. Такий прийом надає поезії характерної інтонації та допомагає підкреслити певні емоційні аспекти виразності.

У контексті внутрішньої еміграції, такі граматично-синтаксичні особливості можуть віддзеркалювати почуття дискомфорту, зміни та перетворень, які виникають у житті поетеси через її еміграцію. Вони допомагають виразити її внутрішні переживання та взаємодію з навколишнім світом.

Тема внутрішньої еміграції в ліриці Сари Кірш є важливим мотивом, який впливає на її поезію та відображається в різних аспектах її творчості. У вірші «Ausflug» ця тема розглядається наступним чином:

Внутрішня еміграція часто супроводжується втратою рідного середовища, що може викликати почуття загубленості та пошуку нового місця у світі. У вірші ми бачимо головну поетичну Я-особу, яка намагається адаптуватися до нового середовища, що нагадує міграцію птахів. [24, с. 56–66]

Сприйняття природи та світу: Поезія Сари Кірш завжди була пов'язана з природою, а внутрішня еміграція може вплинути на сприйняття природи та навколишнього світу. У вірші «Ausflug» природа описується через образи, такі як «Sterne, Poren in meinen Flügeln» (Зірки, пори на моїх крилах), що вказує на потяг до свободи та рідного краю поетеси.

Внутрішня еміграція може вимагати внутрішнього пошуку та самовираження. Вірш «Ausflug» виражає прагнення знайти своє місце в новому середовищі та висловити себе через мистецтво. [26, с. 178]

Ця тема розвивається з часом у поезії Сари Кірш, і відображає не лише фізичні, а й емоційні та психологічні аспекти еміграції. Вона допомагає поетесі

висловити свій особистий досвід та відношення до змін у її житті, створюючи глибокий та комплексний поетичний образ.

Досліджуючи вірш «Ausflug» (Див. Додаток Е), можна відзначити наступні аспекти:

Поетеса використовує велику кількість запитальних речень та форм першої особи однини. Це робить поезію більш інтимною та особистою, а також дозволяє авторці виразити свої внутрішні почуття та роздуми.

Поетеса використовує порівняння та метафори, які можуть здаватися нестандартними або незвичайними. Наприклад,

- «Die Sterne, Poren in meinen Flügeln» (Зірки, пори на моїх крилах) – це нестандартне порівняння, яке створює образ непохитного польоту.

Вірш не має чіткої структури речень, розділених крапками або комами. Він має більше вигляд прозового тексту, і це може створювати враження вільності та безмежності, що може асоціюватися з темою еміграції та відчуттям втрати.

Авторка використовує специфічну лексику, таку як:

- «Schornsteinruß» (копоть з димової труби)
- «Entendaunen» (пух із качиних пір'їн).

Це словниковий вибір відображає її унікальний стиль та особливу сприйнятливність до деталей.

У контексті теми внутрішньої еміграції ці граматично-синтаксичні особливості можуть свідчити про почуття розлуки, дискомфорту та перетворень, які виникають у житті поетеси через її еміграцію. Вони відображають її особистий досвід та ставлення до нового середовища.

У 1994 році Сара Кірш випустила свою книгу «Просте життя», яка є своєрідним щоденником з часу роботи у службі «Штазі». Ця книга складається з

коротких прозових текстів і віршів. Через два роки, автор також представила ще одну збірку, «Bodenlos» (Без дна). Поетичний простір цих творів створює враження незвичайного житла, де птахи живуть без кліток і вільно летять туди, куди їм забажається. Там нічого не заважає квітам рости, вони вільно розкидаються по вікнах і сходах, а блискуче каміння замінює звичайну підлогу.

У пізній поезії Сари Кірш самотність стає домінуючим мотивом, якому притаманні первісні асоціації. Для поетеси ця самотність може бути і щастям, і прокляттям одночасно. У цьому контексті важливим є розуміння почуття самотності та його втілення у віршах.

У поезії, яка відображає тему внутрішньої міграції, часто простежуються почуття загубленості та нестабільності. Внутрішня еміграція, яка супроводжується втратою звичного середовища, може викликати в особистості почуття невпевненості та пошуку нового місця у світі. У вірші виразно відтворено головну поетичну Я-особу, яка намагається адаптуватися до нового середовища, що нагадує міграцію птахів.

Ця поетична особа відчуває втрату ідентичності та намагається знайти своє місце у новому, невідомому оточенні. Її пошук нагадує переїзд птахів, які шукають тепліші місця під час холодних місяців. Цей адаптаційний процес може бути непростим та вимагати від особистості великих зусиль.

У вірші відчутно напругу та невпевненість, які виникають у героїні внаслідок втрати старого та спроби знайти нове. Поетична особа прагне знайти своє місце в цьому новому середовищі, подібно тому, як мігруючі птахи шукають безпечніше житло. Цей внутрішній конфлікт та боротьба з нестабільністю є ключовими елементами вірша, які відзначають його як важливий витвір в контексті теми внутрішньої міграції.

За роботою в області літератури, Сара Кірш також проявила інтерес до живопису. Вона збрала свої графічні та акварельні роботи в альбомі «Коли я

картина, я йду вбік» . Таким чином, вона вивела свій виразний мистецький стиль на папір.

У 2005 році Сара Кірш видала збірку віршів, яка стала класикою ще за її життя. Як зазначає Д. фон Торне, «Жіночий Ной» у своїй збірці створює ідеальні образи природи та картини через призму власного внутрішнього сприйняття, поряд з апокаліптичними сценами реальності.

Емоційний вимір внутрішньої еміграції в ліриці Сари Кірш є надзвичайно важливим аспектом творчості поетеси. Внутрішня еміграція може викликати глибокі емоційні стани та внутрішні конфлікти, які відображаються в її поезії і впливають на читачів.

Емоційний вимір внутрішньої еміграції в ліриці Сари Кірш є надзвичайно важливим аспектом її творчості. Внутрішня еміграція, яка передається через поетичну мову, відображає глибокі емоційні стани та внутрішні конфлікти, які поетеса переживає під час адаптації до нових умов і змін у своєму житті.

У віршах Сари Кірш ми можемо спостерігати багатоцінні вирази емоцій, такі як почуття загубленості, самотності, невпевненості, туги, тяжкості долі та багато інших. Ці почуття стають центральними в ліриці поетеси і надають її творам глибокий інтимний характер.

Особистісний досвід внутрішньої міграції викликає сильні емоції, які Сара Кірш вдається передати у своїх віршах завдяки власній лексиці, образам і структурі творів. Вона використовує метафори, алегорії та глибокий символізм, щоб виразити складність своїх внутрішніх переживань.

Читачі, які знаходяться в подібних ситуаціях або співчують з поетесою, можуть співчувати і відчувати емоційну спільноту з її творами. Таким чином, поезія Сари Кірш служить важливим засобом спілкування та вираження глибоких почуттів, пов'язаних із внутрішньою еміграцією. Емоційна співпереживаність в поезії створює мости спілкування між авторкою та її аудиторією, а також підсилює вплив її творів на читачів, роблячи їх ближчими

до теми внутрішньої міграції та змушуючи задуматися над нею з емоційної та особистісної перспективи.

Внутрішня еміграція може супроводжуватися почуттями втрати рідного дому, рідного середовища та ностальгією за минулими часами. Емоційний стан ностальгії може проявлятися в поезії Сари Кірш через опис спогадів, прагнення повернутися назад, або через тугу за тим, що більше не існує.

Внутрішня еміграція може призвести до почуття самотності та відчуженості. Поетична Я-особа Сари Кірш може відчувати себе ізольованою в новому оточенні, що створює внутрішні конфлікти та підсилює емоційну напругу.

Внутрішня еміграція, як феномен, може спричиняти почуття самотності та відчуженості, які можуть відобразитися у поетичному образі Я-особи Сари Кірш. Умови, в яких опиняються внутрішні емігранти, часто відрізняються від звичайного соціального оточення та призводять до внутрішніх конфліктів та емоційної напруги.

Як поетична Я-особа, Сара Кірш може відчувати себе ізольованою та відокремленою від свого попереднього оточення та культурної сфери. Вона може спостерігати світ навколо себе як незвичайний і незрозумілий, що викликає почуття самотності та відчуженості.

Ці почуття можуть бути вражені через поезію Сари Кірш, де вона використовує поетичну мову для вираження своїх внутрішніх конфліктів та емоційних переживань. Її поезія може бути спрямована на висловлення своєї унікальної точки зору та внутрішнього світу, який відрізняється від традиційних стандартів та цінностей.

В цьому контексті внутрішня еміграція може вплинути на створення поетичних образів, що відзеркалюють почуття самотності та відчуженості, а також поетичні спроби знайти внутрішню рівновагу в новому оточенні. Таким чином, поетична Я-особа Сари Кірш може використовувати поезію як спосіб

виразити свої емоції та дослідити власні внутрішні стани, пов'язані з внутрішньою еміграцією.

Еміграція часто ставить поетесу в ситуацію, коли їй доводиться порівнювати свій минулий досвід з новими реаліями. Це може призвести до суперечливих почуттів, які відображаються у поезії.

Сара Кірш вміло виражає свої емоції в поезії, надаючи їй виразність та емоційну силу. Її творчість в змозі донести до читачів складні емоційні стани та досвід внутрішньої еміграції.

Внутрішня еміграція може створювати підвищену мовну експресію у поезії Сари Кірш. Поетеса використовує мову для вираження своїх емоцій та досвіду еміграції. Її поезія може бути наповнена глибокими почуттями, які відзеркалюють її внутрішній світ. [39]

Сара Кірш вдало використовує метафори та образи для передачі складних почуттів та досвіду внутрішньої еміграції. Її поезія може містити образи, пов'язані із розлученням, шуканням нового дому, відчуженістю та ностальгією.

У своїй поезії Сара Кірш виявляє відчуття свободи та творчого експерименту. Вона може експериментувати зі структурою віршів, створюючи непередбачувані ритми та рими, які відображають хаос і динаміку внутрішньої еміграції. Ці творчі експерименти можуть бути відображені в різних аспектах поезії, включаючи структуру віршів, вибір лексики, використання метафор та образів. Сара Кірш може використовувати поетичну мову для того, щоб передати свої внутрішні переживання та емоції, які супроводжують процес внутрішньої еміграції. Ця експериментальна поезія може допомогти читачеві краще зрозуміти складність та різноманітність внутрішньої еміграції, а також відчутти характерний хаос та динаміку цього процесу. Всі ці поетичні засоби можуть створювати особливий поетичний образ, який відзеркалює складність та амбівалентність внутрішньої еміграції.

Внаслідок еміграції Сара Кірш може включати іншомовні вирази або цитати в свою поезію, які відображають її сприйняття нового культурного середовища.

Це може бути спосіб виразити свою асиміляцію та адаптацію до іншої мови та культури, а також показати своє багатство та різноманітність досвіду. Іншомовні вирази та цитати можуть стати своєрідними мостами між її минулим та теперішнім, а також між різними культурними традиціями. Вони можуть додати глибини та мультикультурного контексту до її поезії, розширюючи можливості для виразу своїх почуттів та думок..

Включення іншомовних виразів та цитат у поезію Сари Кірш може мати кілька важливих аспектів. По-перше, це може бути способом виразити свою асиміляцію та адаптацію до нового мовного та культурного середовища. Перехід до іншої країни часто супроводжується вивченням нової мови, і використання іншомовних слів та виразів у поезії відображає цей процес. Це своєрідна рефлексія переходу від однієї культури до іншої, а також прагнення асимілюватися та взаємодіяти з новим середовищем.

По-друге, іншомовні вирази та цитати можуть виражати багатство та різноманітність досвіду авторки. Сара Кірш, як емігрантка, має багатий досвід взаємодії з різними культурами, мовами та традиціями. Використання іншомовних фраз та цитат може стати способом висловити цей різноманітний досвід і показати, як він вплинув на її творчість.

По-третє, іншомовні елементи можуть створити своєрідні мости між різними культурними традиціями. Вони можуть підсилити ідею спільного світу та культурного розмаїття. Це може створити новий контекст для розуміння поезії, розширити можливості для виразу почуттів та думок, а також поглибити розуміння міжкультурних відносин.

У цілому, іншомовні вирази та цитати в поезії Сари Кірш відкривають багато шляхів для виразу своїх почуттів та думок, а також відображають багатий

культурний та мовний контекст, в якому живе авторка. Вони додають глибини та мультикультурного багатства до її творчості і роблять поезію Сари Кірш більш доступною для аудиторії різних культурних та мовних фонів.

Внутрішня еміграція, як тема в поезії, може супроводжуватися повільним розвитком та детальним розглядом переходу з одного світу в інший. Поетеса, звертаючись до цієї теми, зазвичай докладляє значні зусилля, щоб передати внутрішній конфлікт та динаміку, які виникають у процесі внутрішньої міграції.

Основним аспектом цього явища є перехід від звичного, відомого світу до нового та невідомого. Цей процес може бути повільним і заплутаним, адже поетична особа намагається зрозуміти і впоратися із змінами в своєму житті та ідентичності. Внутрішній конфлікт може виникнути внаслідок різних світоглядів, культурних особливостей чи просто втрати рідного середовища.

Поетеса створює детальні образи та ретельно обирає слова, щоб передати цей складний процес. Вона може використовувати метафори, символи та різні лексичні засоби для вираження почуттів та ідей, пов'язаних із внутрішньою міграцією. Внутрішня еміграція може викликати почуття загубленості та нестабільності, і поетеса висвітлює це у своїх творах.

Висновок до розділу 2

Виявлено, що стиль Сари Кірш характеризується виразністю та інтенсивністю. Вона вдало використовує мовні засоби, такі як метафори, образи та експерименти зі структурою віршів, для того, щоб передати глибокі емоції та складні психологічні стани. Стиль має виражену індивідуальність і робить поезію Сари Кірш унікальною.

Аналіз виявив деякі основні теми та мотиви, які присутні в поезії Сари Кірш. Серед них можна виділити теми еміграції, самотності, ідентичності, спогадів та сімейної історії. Ці теми взаємопов'язані і надають поезії глибокий психологічний зміст.

В поезії Сари Кірш емоції передаються різними літературними засобами. Вона використовує образи, метафори, виразне мовлення та внутрішній монолог для того, щоб читачі могли відчутти і поділитися її почуттями. Емоційна інтенсивність робить її поезію дуже вразливою та глибокою.

В порівнянні з іншими літературними творами і авторами, творчість Сари Кірш має свою унікальну особистість та стиль. Хоча її творчість може мати певні спільні риси з іншими поетами, вона виокремлюється своєю автентичністю та виразністю.

Розвідка впливу інших митців та культурних контекстів на поезію Сари Кірш показує, що її робота може бути вплинута як літературними традиціями, так і особистим досвідом. [40]

Аналіз окремих віршів або поетичних циклів Сари Кірш виявив складну структуру, багат шарову символіку та глибокий зміст. Кожен вірш має свою історію та індивідуальність, але всі вони об'єднуються загальною темою внутрішньої еміграції.

Розгляд поезії Сари Кірш через призму її особистого досвіду, історії та емоційного стану надає її творчості більшу глибину та значущість. Ця

інтерпретація розкриває особистий контекст та почуття авторки, що лягли в основу її поезії.

Усі ці аспекти свідчать про велику важливість творчості Сари Кірш та глибокий внутрішній світ поетеси. Вона вдається до поезії, щоб виразити складність людських емоцій, особистого досвіду та еміграційного шляху, що робить її творчість цінним джерелом для розуміння цих тем і явищ.

Внутрішня еміграція є центральною темою у поезії Сари Кірш. Ця тема виявляється у різних аспектах, включаючи емоційний вимір, синтаксичні особливості, мовний стиль та символіку. Вона створює контекст для розгортання досліджуваних аспектів.

Розвідка структури речень та синтаксичної побудови поезії Сари Кірш дозволило виявити, що внутрішня еміграція впливає на вибір синтаксичних засобів. Стиль авторки відрізняється розміщенням слів та фраз в унікальній послідовності, що віддзеркалює її внутрішній конфлікт та шукає експресивну форму вираження.

Внутрішня еміграція відображається на емоційному стані авторки та внутрішніх конфліктах. Вона вдало виражає свої почуття через поетичний текст, використовуючи різні літературні засоби. Емоції в її творах передаються читачам, роблячи поезію Сари Кірш захоплюючою та емоційно збагаченою.

Порівняння поезії Сари Кірш з творчістю інших поетів, що досліджували тему внутрішньої еміграції, допомагає виділити особливості її підходу та показати, що вона вносить свій власний внесок у розуміння цієї теми.

ВИСНОВКИ

В результаті аналізу ліричних творів Сари Кірш, які розглядають тему внутрішньої міграції, було виявлено, що поетеса вдається до високорівневих поетичних засобів, щоб відобразити свій внутрішній конфлікт та почуття самотності в новому оточенні. Вона використовує метафори, символи та образи природи, щоб передати свої емоції та ідеї. Пейзаж в поезії Сари Кірш грає важливу роль, оскільки він стає відображенням її внутрішнього стану. Природа стає живим суб'єктом, з яким поетеса спілкується, антропоморфізуючи її та надаючи їй людські риси. Це допомагає передати її специфічне сприйняття природи та взаємодії з нею. Внутрішня еміграція впливає на поетичний стиль і зміст творчості Сари Кірш, роблячи її поезію експериментальною та емоційно насиченою. Вона вдається до різноманітних поетичних технік, таких як антропоморфізм, антитези, переноси слів та інші, щоб виразити свої емоції та ідеї.

Отже, творчість Сари Кірш відображає внутрішній світ поетеси, вплив внутрішньої міграції на її емоційний стан та поетичний стиль. Її поезія стає важливим джерелом рефлексії над власною ідентичністю та пошуку внутрішнього покою у новому культурному середовищі.

На основі проведеної розвідки творчості Сари Кірш та її виразу теми внутрішньої міграції можна виділити найбільш важливі результати. Пейзаж є ключовим елементом поетичної творчості Сари Кірш. Вона використовує пейзаж для виразу своїх почуттів, ідей і внутрішніх конфліктів. Пейзаж стає символом внутрішньої міграції та розкриває емоційний стан поетеси. Мовний стиль Сари Кірш відзначається багатозначністю, метафоричністю та лексичними новаціями. Вона вдається до мовних експериментів для виразу своєї ідентичності та внутрішніх переживань.

Тема внутрішньої міграції сильно впливає на поетичний стиль та зміст творчості Сари Кірш. Вона відчуває ізоляцію та відчуженість у новому оточенні,

що відображається в її поезії. Ця емоційна напруга стає важливим мотивом її творчості. Сара Кірш використовує антропоморфізм, надаючи природі риси живого розмовника. Це відображає її специфічне сприйняття природи та її взаємодії з нею. Природа стає активним учасником її поетичних творів. Сара Кірш експериментує зі структурою та мовними засобами в поезії, щоб виразити хаос і динаміку внутрішньої міграції. Це дає їй можливість створювати унікальні твори, які вражають своєю оригінальністю. Творчість Сари Кірш та інших поетів, що розглядають тему внутрішньої міграції, свідчить про актуальність цієї проблеми в сучасному світі. Вона відображає індивідуальні переживання та загальнолюдські аспекти внутрішньої міграції.

Такі результати роботи допомагають краще розуміти творчість Сари Кірш та вплив теми внутрішньої міграції на її поетичний стиль. Вони також вказують на важливість подальших робіт у галузі сучасної поезії та її відображення теми внутрішньої міграції в літературному мистецтві.

Наукові та практичні рекомендації, базуючись на проведеному аналізі творчості Сари Кірш та її поетичному вираженні теми внутрішньої міграції:

Для наукових робіт рекомендується подальший аналіз літературних пейзажів у творчості Сари Кірш та інших поетів, які вивчають тему внутрішньої міграції. Це допоможе краще розуміти, як пейзаж відображає внутрішній конфлікт та емоції поета. Ретельна розвідка мовного стилю Сари Кірш та інших поетів, що розглядають тему внутрішньої міграції, може розкрити використані ними поетичні техніки та мовні засоби. Це корисно для літературознавців і поетів, які цікавляться сучасним поетичним мистецтвом. Практичною рекомендацією може бути підтримка ініціатив та заходів, які спрямовані на вивчення, виставлення та просування поетичних творів, присвячених внутрішній міграції. Це може включати організацію літературних заходів, лекцій, читань та літературних гуртків.

Організація поетичних майстер-класів та семінарів, де поети можуть обмінюватися досвідом і навичками у створенні поезії на тему внутрішньої міграції, може сприяти подальшому розвитку літературного мистецтва. Видання поетичних антологій та збірок, включаючи твори Сари Кірш і інших поетів, що досліджують тему внутрішньої міграції, може сприяти популяризації цієї теми серед читачів та дослідників.

Загалом, розвідка творчості Сари Кірш та інших поетів, що розглядають тему внутрішньої міграції, має значимий науковий і культурний потенціал. Вони допомагають глибше розуміти процеси самоідентифікації, адаптації до нових умов та пошуку нового місця у світі. Вивчення поетичних творів, що розглядають цю тему, сприяє розширенню нашого культурного багажу та глибшому розумінню внутрішніх конфліктів і переходів, які супроводжують внутрішню міграцію.

Рекомендації з розвідки творчості Сари Кірш та інших поетів, що досліджують цю тему, можуть бути важливим внеском у літературознавство та культурологію. Вони можуть послужити вихідним пунктом для подальших робіт, сприяти розширенню наукового дискурсу та спонукати інших дослідників до глибшого вивчення цієї проблематики.

Такі роботи також мають велике практичне значення, оскільки вони можуть сприяти популяризації поезії та літературного діалогу. Вони можуть бути корисні для літературних критиків, викладачів та широкої аудиторії, яка зацікавлена у літературі та культурному обміні.

Отже, рекомендації щодо розвідки творчості Сари Кірш та інших поетів, які досліджують тему внутрішньої міграції, мають важливе значення для розвитку літературознавства та розширення культурного діалогу. Вони сприяють глибшому розумінню та осмисленню цієї важливої теми в сучасній літературі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Блум Г. Західний канон: книги на тлі епох / Г. Блум ; пер. з англ. під заг. ред. Р. Семківа. — К. : Факт, 2007. — 720 с.
2. Ковбасенко Ю.І. «Сини вічності і слави»: мотив “exegi monumentum” [Електронний ресурс] / Ю.І. Ковбасенко // Ренесансні студії / гол. ред. Торкут Н.М. — Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2016. — Вип. 25–26. — С. 188–201. — Режим доступу http://elibrary.kubg.edu.ua/16408/1/Y_Kovbasenko_Renessansny_studiy_2016.pdf
3. Ковбасенко Ю.І. Антична література : навч. посіб. / Юрій Ковбасенко. — 3-тє вид., випр. та доповн. — К. : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2015. — 256 с. — Режим інтернет-доступу: http://elibrary.kubg.edu.ua/15676/1/Y_Kovbasenko_Pidruchnik_AL.pdf
4. Ковбасенко Ю.І. Література постмодернізму: По той бік різних боків [Електронний ресурс] / Ю.І. Ковбасенко // Зарубіжна література в навчальних закладах України. — 2002. — № 5. — С. 2–12. — Режим доступу: http://ae-lib.org.ua/texts/kovbasenko_postmodernism_ua.htm
5. Бацевич, Ф., 2016. Лінгвокомунікативні та риторико-прагматичні виміри художнього тексту Львів : ЛНУ імені Івана Франка. 204 с
6. Божко, Т.В. Етос, пафос і логос риторичного тексту. <http://ebooks.grsu.by/philologos/bozhko-t-v-etos-pafos-i-logosritoricheskogo-teksta.htm>
7. Будний, В. та Ільницький, М., 2008. Порівняльне літературознавство : підручник. Київ : Вид. дім «Києво-Могилянська академія». 430 с.
8. Возняк, Т. Феномен міста. Незалежний культурологічний часопис «І» 2005 <http://www.ji.lviv.ua/n36texts/36-zmist.htm>
9. Гром'як, Р., Ковалів, Ю. та Теремко, В., ред., 2007. Літературознавчий словник-довідник. Київ : ВЦ «Академія». 752 с
10. Гуменюк, О.М., 2017. Кримськотатарська народна емігрантська пісня кінця XVIII – XIX століть в контексті національних фольклорних традицій.

- Автореф. дис. доктора філол. наук. Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М.Т. Рильського. 40 с.
11. Berliner Symposion (3rd 2002 Berlin, Germany). Heimat, liebe Heimat: Exil und Innere Emigration (1933-1945); das 3. Berliner Symposion. Berlin: Bostelmann & Siebenhaar, 2006.
 12. Bart R. Texte // Encyclopaedia universalis. — Vol. 15. — Paris, 2014.
 13. Barkovskaya, Nina Vladimirovna, Giuseppina Giuliano, and Jordan Ljuckanov. "EMIGRATION, INNER EMIGRATION, EXILE, CAMP: THE COMMON AND THE SPECIFIC IN THE WRITER'S SELF-CONSCIOUSNESS." *Philological Class*, no. 1 (2019): 175–79. <http://dx.doi.org/10.26170/fk19-01-26>.
 14. Bardsley, Nick. *Analysing and modelling inter-regional migration*. Wien: WIFO, 2006.
 15. Binneberg, K. *Deutsche Lyrik 1945–1989. Interpretationshilfen*. Leipzig: Ernst Klett Schulbuchverlag. 2011
 16. Briggs J. *Hope Mirrlees and Continental Modernism* / Julia Briggs // Bonnie Kime Scott *Gender in Modernism: New Geographies, Complex Intersections*. Urbana Champaign : University of Illinois Press, 2007. 872 p.
 17. Dawsey, J. "Culture in Dark Times: Nazi Fascism, Inner Emigration and Exile." *German History* 32, no. 3 (March 26, 2014): 496–98. <http://dx.doi.org/10.1093/gerhis/ghu015>.
 18. Griffiths, Katharine E. L. "Dissident nature: the natural world and political resistance in German literature of exile and 'inner emigration' (1933-1945)." Thesis, University of Newcastle Upon Tyne, 2006. <http://ethos.bl.uk/OrderDetails.do?uin=uk.bl.ethos.432449> .
 19. Hermand, Jost. *Culture in dark times: Nazi fascism, inner emigration, and exile*. New York: Berghahn Books, 2012.
 20. Hermand, Jost. *Kultur in finsternen Zeiten: Nazifaschismus, Innere Emigration, Exil*. Köln: Böhlau, 2010.

21. Honsberger, Laura. "A Difference of Degrees: Ernst Juenger, the National Socialists, and a New Europe." Thesis, Boston College, 2006.
<http://hdl.handle.net/2345/582>.
22. Kardach, Magdalena. "Exil als Heterotopie. Die Dimensionen der Inneren Emigration und des Exils am Beispiel des literarischen Schaffens von Ernst Wiechert." *Studia Germanica Posnaniensia*, no. 37 (April 15, 2017): 149–63.
<http://dx.doi.org/10.14746/sgp.2016.37.13>.
23. Kellner, Beate. "Apologie der deutschen Sprache und Dichtkunst in Johann Fischarts Geschichtklitterung." *Daphnis* 49, no. 3 (July 14, 2021): 379–415.
<http://dx.doi.org/10.1163/18796583-12340024>.
24. Kirsch, S. *Eremitage, and: Fluchtpunkt, and: Die Ebene, and: Krähengeschwätz, and: Schwarze Bohnen, and: Der Milan. Sirena: poesia, arte y critica – Mermaid: poetry, art and criticism*, 2, Johns Hopkins University Press. 56–66. 2009 doi 10.1353/sir.0.0176 .
25. Kittstein, U. *Deutsche Naturlyrik. Ihre Geschichte in Einzelanalysen*. Darmstadt: WBG (Wissenschaftliche Buchgesellschaft). 2009
26. Kling, Vincent. "Nonconformist Writing in Nazi Germany: The Literature of Inner Emigration by John Klapper." *Journal of Austrian Studies* 49, no. 3-4 (2016): 178–81. <http://dx.doi.org/10.1353/oas.2016.0084>
27. Komilovna, Khaydarova Dildora. "The Literary Relations In Uzbek And German Poetry." *American Journal of Social Science and Education Innovations* 02, no. 12 (December 30, 2020): 294–97.
<http://dx.doi.org/10.37547/tajssei/volume02issue12-51>.
28. Kropik, Cordula. *Reflexionen des Geschichtlichen: Zur literarischen Konstituierung mittelhochdeutscher Heldenepik*. Heidelberg: Winter, 2008.
29. Kling, Vincent. "CATEGORIES OF THE NON-CONFORMIST: THE HISTORICAL FICTION OF INNER EMIGRATION." *German Life and Letters* 67, no. 2 (March 7, 2014): 159–82. <http://dx.doi.org/10.1111/glal.12037> .

30. Lindkvist, Anna. "Jorden åt folket : nationalföreningen mot emigrationen 1907-1925." Doctoral thesis, Umeå University, Historical Studies, 2007.
<http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:umu:diva-1385> .
31. Marks-Hanssen, Beate. "Innere Emigration? "verfemte" Künstlerinnen und Künstler in der Zeit des Nationalsozialismus." Berlin dissertation.de, 2006.
http://deposit.d-nb.de/cgi-bin/dokserv?id=2865105&prov=M&dok_var=1&dok_ext=htm
32. Mirrlees H. Collected Poems / Hope Mirrlees ; [ed. Sandeep Parmar]. Manchester : Carcanet Press Ltd., 2011. 200 p.
33. Myronenko, I. «Vyhlybyty vsi hlybyny»: rozmova z Oleksandroiu Kovalovoiu pro nimetski pereklady [“To deepen all the depths”: a conversation with Aleksandra Kovalyova about German translations]. Kharkivska oblasna orhanizatsiia Natsionalnoi spilky pysmennykiv Ukrainy – Kharkiv regional organization of the National Union of Writers of Ukraine. Retrieved from 2017 <https://kharkiv-nspu.org.ua/archives/>
34. Pylypushko, Bohdan. "Formation of Phenomenon of “inner emigration” in Western Scientific Discourse." ART Space, no. 3 (2018): 19–24.
<http://dx.doi.org/10.28925/2519-4135.4.2018.3.4>.
35. Pylypushko B. A. The phenomenon of inner emigration: the dynamics of semantic transformation and the actualization of the art study aspect // Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. – 2017. № 4. С. 124-130.
36. Reck-Malleczewen F. A History of the Münster Anabaptists: Inner Emigration and the Third Reich: A Critical Edition of Friedrich Reck-Malleczewen's Bockelson: A Tale of Mass Insanity / Friedrich Reck Malleczewen ; [ed. George B. von der Lippe, Viktoria M. Reck-Malleczewen]. New York : Palgrave Macmillan US, 2008. 250 p.
37. Tomko, Helena M. "BÖLL'S WAR: CATHOLIC INNER EMIGRATION, APOCALYPTIC DYSTOPIA, AND ‘STUNDE NULL’." German Life and Letters 67, no. 3 (June 9, 2014): 358–77. <http://dx.doi.org/10.1111/glal.12047> .

38. Weidemann, V. Lichtjahre. Eine kurze Geschichte der deutschen Literatur von 1945 bis heute. München: Kiepenheuer&Witsch Verlag. 2007
39. Wenke, Monika [Verfasser]. "Aspects of Inner Emigration in Hannah Höch 193 - 1945 / Monika Wenke." Tübingen : Otto Kroymann, 2012. <http://dnb.info/1024851672/34> .
40. Zaks, Lev Abramovich. "RESOLVING INNER EMIGRATION IN O. MANDELSTAM POETRY." Philological Class, no. 1 2019 : 34–43. <http://dx.doi.org/10.26170/fk19-01-05> .
41. Binneberg Kurt. Deutsche Lyrik 1945-1989 / Kurt Binneberg. – Leipzig : Ernst Klett Schulbuchverlag, 2005. – 190 S.
42. Buselmeier Michael. Gedichte / Michael Buselmeier // Jahrbuch der Lyrik. – München : Klett-Verlag, 1996. – S. 48-52.
43. Drews Jörg. Selbsterfahrung und Neue Subjektivität in der Lyrik / Jörg Drews // Akzente: Zeitschrift für Literatur. – Heft 24. – München : Carl Hanser Verlag, 1977. – S. 89-95.
44. Hahn Ulla. Süßapfel rot. Gedichte / Ulla Hahn. – Stuttgart : Philipp Reclam, 2003. – 96 S.
45. Herburger Günter. Texte. Daten. Bilder / Günter Herburger. – Hamburg : Luchterhand, 1991. – S. 234.
46. Hoffmann Dieter. Deutschsprachige Lyrik seit 1945. Arbeitsbuch / Dieter Hoffmann. – Tübingen; Basel : Francke, 1998. – 414 S.
47. Höllerer Walter. Thesen zum langen Gedicht / Walter Höllerer // Akzente: Zeitschrift für Literatur. – Heft 5. – München : Carl Hanser Verlag, 1965. – S. 5-19.
48. Kiwus Karin. Von beiden Seiten der Gegenwart. Gedichte / Karin Kiwus. – Frankfurt a. M. : Suhrkamp Verlag, 1976. – 86 S.
49. Krechel Ursula. Gedichte / Ursula Krechel // Jahrbuch der Lyrik. – Darmstadt : Deutsche Verlags-Anstalt, 1985. – S. 44-51.

50.Theobaldy Jürgen. Immer wieder alles : Gedichte / Jürgen Theobaldy. – Lüneburg
: zu Klampen, 2001. – S. 45.

ДОДАТКИ

Додаток А

«Schöner See Wasseraug»

Schöner See Wasseraug ich lieg dir am
 Rand
 Spähe durch Gras und Wimpern, du
 Läßt mir Fische springen ihr
 Bauchsilber
 Sprüht in der schrägen Sonne die
 Krähe
 Mit sehr gewölbten Schwungfedern
 Geht über dich hin, deine Ufer
 Wähltest du inmitten heimischer
 Bäume
 Kiefern und Laubwald Weiden und
 Birken
 Rahmen dich, kunstvolle Fassung
 Deines geschuppten Glases...

«Гарне озеро Вассерауг»

Гарне озеро Вассерауг я лежу на
 твоєму березі
 Споглядаю крізь траву і вії, ти
 Показуєш мені стрибаючих рибок
 срібло їхніх
 Животів виблискує в навскісних
 променях ворона
 Із дуже опуклим маховим пір'ям
 Проходить повз тебе, твої береги
 Простягаються поміж рідних дерев
 Сосни й листяний ліс верби й берези
 Обрамлюють тебе, майстерна оправа
 Твоєї лускуватої поверхні...!

Додаток Б

«Fahrt II»

Aber am liebsten fahre ich Eisenbahn
Durch mein kleines wärmendes Land
In allen Jahreszeiten
...ich wieß und see
Keinen Weg der meinen schnaufenden
Zug
Durch den Draht führt
Ganz vorn die blaue Diesellok

«Поїздка II»

Та найбільше люблю подорожувати
залізницею
Моєю маленькою країною, що
зігріває
За будь-якої пори року
...я не знаю й не бачу
Жодного шляху що мій пихкаючий
потяг
Спрямує через дріт
Далеко ген локомотив.

Додаток В

«Schwarze Bohnen»

Nachmittags nehme ich ein Buch in
 die
 nachmittags lege ich ein Buch aus der
 nachmittags fällt mir ein es gibt Krieg
 nachmittags vergesse ich jedweden
 Krieg
 nachmittags mahle ich Kaffee
 nachmittags setze ich den zermahlenden
 Kaffee
 rückwärts zusammen schöne
 schwarze Bohnen
 nachmittags zieh ich mich aus mich an
 erst schminke dann wasche ich mich
 singe bin stumm

«Чорні зерна»

Опівдні беру я книгу до рук
 опівдні я випускаю книгу з рук
 опівдні мені спадає на думку, що йде
 війна
 опівдні я забуваю про всяку війну
 опівдні я мелю каву
 опівдні збираю я змелену каву
 назад у гарні
 чорні зерна
 опівдні я роздягаюсь одягаюсь
 спочатку роблю макіяж потім вмиваюсь
 співаю мовчу.

Додаток Г

«Alte Wörter»

«Ich reich dir vom Fuß bis an den
Scheitel
Langgestreckt meine Taille; was ich
Sage
Vermessen: ›immer‹ und ›nie‹ und
›niemals‹.
Die abgedroschenen süßen Sätze!
Von denen ich nach Nimmermehr
Schau»

«Старі слова»

Я тягнуся до тебе від ніг й аж до тім'я
Моя талія виструнчена; що я кажу
Зухвало: «завжди» і «ніколи» й «ні
разу».
Банально-нудотні фрази!
З-поза них я в ніколи дивлюсь.

Додаток Г

«Der Schnee liegt schwarz in meiner Stadt»

«Der Schnee liegt schwarz in meiner Stadt

Die Hunde gehn voll Schlamm und

Rauch

Die Menschen sind um diese Zeit Auf ihrem breiten Chaiselongue Und essen warmes Brot

Nur Tauben brüllen auf dem Dach Die suchen in den Schuppen Schutz

Sie denken schon ans nächste Nest

Und rupfen eine Feder los Und legen sie ins Ziegelfach

Ich gehe aus im schwarzen Pelz Ich red den Hunden freundlich zu Da heulen sie und wedeln matt Und zeigen mir den weißen Schnee Der auf dem Judenfriedhof ist»

«Чорний сніг лежить у моєму місті»

Чорний сніг лежить у моєму місті

Пси бродять геть брудні від кіптяви і диму

Люди сидять о цій порі

У своїх просторах шезлонгах

І ласують теплим хлібом.

виклики для пам'яті та ідентичності

Лише голуби туркочуть на даху

Шукаючи у щілинах притулку

Вони вже планують наступне гніздо

Висмикують пір'їну

Ї ховають її поміж цеглин

Я в чорнім хутрі виходжу

Звертаюсь приязно до псів

Що глухо виють і ведуть

Мене до цвинтаря єврейського

Показують мені там білий сніг.

«Trauriger Tag»

«Trauriger Tag

Ich bin ein Tiger im Regen

Wasser scheidet mir das Fell

Tropfen tropfen in die Augen

Ich schlurfe langsam, schleudre die
Pfoten»

«Die Friedrichstraße entlang

Und bin im Regen abgebrannt

Ich hau mich durch Autos bei Rot

Geh ins Café um Magenbitter

Freß die Kapelle und schauke fort

Ich brülle am Alex den Regen scharf

Das Hochhaus wird naß, verliert seinen
Gürtel

(ich knurre: man tut was man kann)

Aber es regnet den siebten Tag

Da bin ich böß bis in die Wimpern

Ich fauche mir die Straße leer

Und setz mich unter ehrliche Möwen

Die sehen alle nach links in die Spree

Und wenn ich gewaltiger Tiger heule

Verstehn sie: ich meine es müßte hier

Noch andere Tiger geben»

«Ausflug»

Ach Vogel, fremde Pfeifente, verirrt im
Springbrunnenteich, sag nicht

Daß ich das nicht kann:

Nachts besteig ich den Nylonmantel,
bezahl

Die Helfer im voraus mit Knöpfen, flieg
einfach los

Nicht schlechter als du, Graufedrige

Die Sterne, Poren in meinen Flügeln

Umtanzen den kleinen Mond in der
Tasche

Wind in den Ärmeln hebt mich in
maßlosen Schornsteinruß

Ich häng überm Land, seh nichts vor
Nebel und Rauch

Fort reiðts mich über den Fluß, die
aufrechten Bäume, den Tagebau

Hier werf ich scheppernd Ersatzteile ab –
bloß so, die

Brauchen sie immer, du, Vogel, pfeif
nicht, ich singe, da trägts mich

Schwarz von der Arbeit des Fliegens bis in
die Vorstadt

Durchs Fenster fall ich in weiße Decken

Kissen gefüllt mit Entendaunen (hüte dich,
fremder Vogel)

Und mein Freund, der Schmied aus dem
Rauchkombinat»

Gibt mir ein duftendes Seifenstück